

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 – 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0385/2011

18.11.2011

SPRAWOZDANIE

w sprawie europejskiego wymiaru sportu
(2011/2087(INI))

Komisja Kultury i Edukacji

Sprawozdawca: Santiago Fisas Aixela

RR\884272PL.doc

PE466.981v02-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	21
OPINIA KOMISJI GOSPODARCZEJ I MONETARNEJ	26
OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI	31
OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW	35
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ	40
OPINIA KOMISJI WOLNOŚCI OBYWATELSKICH, SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH.....	43
OPINIA KOMISJI PRAW KOBIET I RÓWNOUPRAWNIENIA.....	47
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	53

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie europejskiego wymiaru sportu (2011/2087(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 stycznia 2011 r. pt. „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu” (COM(2011)0012 wersja ostateczna),
- uwzględniając białą księgę Komisji na temat sportu (COM(2007)0391),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Zwalczanie korupcji w UE” (COM(2011)0308),
- uwzględniając dwie konwencje Rady Europy: w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych z dnia 19 sierpnia 1985 r. oraz w sprawie działań antidopingowych z dnia 19 sierpnia 1990 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 czerwca 2003 r. w sprawie kobiet i sportu¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie przestrzegania podstawowych norm pracy w produkcji artykułów sportowych na igrzyska olimpijskie²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie zwalczania doping w sporcie³,
- uwzględniając deklarację z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie zwalczania rasizmu w piłce nożnej⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie przymusowej prostytucji w ramach światowych imprez sportowych⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości zawodowej piłki nożnej w Europie⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie roli sportu w edukacji⁷,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie białej księgi na temat sportu⁸,

¹ Dz.U. C 68 E z 18.3.2004, s. 605.

² Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, s. 757.

³ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, s. 590.

⁴ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 143.

⁵ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 292.

⁶ Dz.U. C 27 E z 31.1.2008, s. 232.

⁷ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 131.

⁸ Dz.U. C 271 E z 12.11.2009, s. 51.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie uczciwości gier hazardowych online²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie piątego sprawozdania Komisji w sprawie spójności oraz strategii w dziedzinie polityki spójności po 2013 r.³,
- uwzględniając swoje oświadczenie pisemne 62/2010 z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie większego wsparcia Unii Europejskiej dla sportów uprawianych na poziomie podstawowym,
- uwzględniając decyzję Rady 2010/37/WE z dnia 27 listopada 2009 r. w sprawie Europejskiego Roku Wolontariatu Propagującego Aktywność Obywatelską (rok 2011),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 listopada 2010 r. w sprawie roli sportu jako źródła i podstawy aktywnego włączenia społecznego⁴,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2011–2014⁵,
- uwzględniając deklarację z Punta del Este z grudnia 1999 r. oraz konferencję okrągłego stołu UNESCO w sprawie sportów i gier tradycyjnych⁶, której przedmiotem było uznanie tradycyjnych sportów i gier jako części dziedzictwa niematerialnego oraz symbolu różnorodności kulturowej,
- uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Sądu, a także decyzje Komisji w dziedzinie sportu,
- uwzględniając europejską kartę praw kobiet w sporcie („European Charter of Women's Rights in Sports. Jump in Olympia – Strong(er) Women through Sport”),
- uwzględniając kartę działań na rzecz wyeliminowania zjawiska dyskryminacji LGBT w sporcie,
- uwzględniając art. 6, 19 i 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,

¹ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 16.

² Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 30.

³ P7_TA(2011)0316.

⁴ Dz.U. C 326 z 3.12.2010, s. 5.

⁵ Dz.U. C 162 z 1.6.2011, s. 1.

⁶ Ałmaty, Kazachstan, 5–6 listopada 2006 r.

- uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹ z dni 11-12 października 2011 r. oraz opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dni 26-27 października 2011 r. pt. „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu”²,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Prawnej, Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0385/2011),
- A. mając na uwadze, że sport przyczynia się do osiągnięcia strategicznych celów UE, jako że uwypukla fundamentalne wartości pedagogiczne i kulturowe oraz jest narzędziem integracji, ponieważ jest dostępny dla wszystkich obywateli bez względu na płeć, pochodzenie etniczne, religię, wiek, narodowość, sytuację społeczną czy orientację seksualną;
 - B. mając na uwadze, że w wyrokach Trybunału Sprawiedliwości i w decyzjach Komisji w dziedzinie sportu nadrzędne znaczenie należy nadawać szczególnemu charakterowi sportu;
 - C. mając na uwadze, że wszystkie zainteresowane strony, w tym decydenci, muszą uwzględniać szczególny charakter sportu, jego struktury opierające się na działalności na zasadzie dobrowolności oraz jego funkcje społeczne i pedagogiczne;
 - D. mając na uwadze, że specyfika sportu wynika z sumy wyjątkowych i kluczowych aspektów sportu, które odróżniają go od wszystkich innych sektorów działalności, w tym działalności gospodarczej; mając na uwadze, że w stosownych przypadkach rozpatrywanych indywidualnie i wtedy gdy jest to konieczne, powinien on jednak podlegać prawu Unii Europejskiej;
 - E. mając na uwadze, że w działaniach UE w obszarze sportu zawsze należy brać pod uwagę specyfikę sportu i uwzględniać jego aspekty społeczne, pedagogiczne i kulturowe;
 - F. mając na uwadze, że na mocy Traktatu z Lizbony sport wchodzi w zakres kompetencji UE, co ma na celu propagowanie uczciwości i dostępności współzawodnictwa sportowego oraz współpracy między podmiotami odpowiedzialnymi za sport, a także ochronę integralności fizycznej i psychicznej sportowców oraz zwiększanie zdrowotnych, społecznych, kulturalnych i gospodarczych korzyści sportu, mając również na uwadze, że sport wymaga odpowiedniego wsparcia finansowego i politycznego;
 - G. mając na uwadze, że sport w ogromnym stopniu przyczynia się do rozpowszechniania pozytywnych wartości, takich jak fair play, szacunek i włączenie społeczne;
 - H. mając na uwadze, że na całym świecie miliardy osób uprawia dyscypliny sportu, które zostały wynalezione, sformalizowane i rozpowszechnione w Europie, a także zauważając, że współczesny ruch olimpijski powstał we Francji dzięki baronowi Pierre'owi De

¹ CdR 66/2011 fin.

² CESE 1594/2011 – SOC /413.

Coubertinowi;

- I. mając na uwadze, że polityka UE w dziedzinie sportu musi być opracowana w taki sposób, aby odnosić się do celów i założeń zarówno sportów zawodowych, jak i amatorskich, oraz wspierać ich realizację;
- J. mając na uwadze, że wspieranie i propagowanie sportu wśród osób niepełnosprawnych umysłowo lub fizycznie powinno być priorytetem w UE, jeśli uwzględni się ważną rolę, jaką sport odgrywa w osiąganiu włączenia społecznego, zapewnianiu zdrowia publicznego i umożliwianiu prowadzenia transgranicznej działalności wolontariackiej;
- K. mając na uwadze, że wolontariat stanowi podstawę większości dyscyplin sportu amatorskiego w Europie;
- L. mając na uwadze, że 35 mln amatorów przyczynia się do rozwoju sportu masowego i rozpowszechniania ideałów sportowych, podobnie jak kluby i stowarzyszenia sportowe nienastawione na zysk;
- M. mając na uwadze, że we współczesnym społeczeństwie sport stanowi główny czynnik sprzyjający zdrowiu, a dzięki roli, jaką pełni w ramach edukacji formalnej i „pozaformalnej” jest istotnym elementem kształcenia na wysokim poziomie oraz przyczynia się do samorealizacji starszych osób;
- N. mając na uwadze, że propagowanie zajęć ruchowych i sportu przyczynia się do dużych oszczędności w wydatkach publicznych na ochronę zdrowia;
- O. mając na uwadze, że najważniejszym czynnikiem motywującym obywateli do uprawiania sportu i do aktywności fizycznej jest chęć poprawy stanu zdrowia i samopoczucia;
- P. mając na uwadze, że stosowanie dopingu w sporcie stanowi naruszenie wartości sportowych i naraża sportowców na poważne niebezpieczeństwa, a także powoduje poważny i trwały uszczerbek na zdrowiu;
- Q. mając na uwadze, że sport najwyższej klasy promuje niektóre podstawowe wartości sportowe i przekazuje je społeczeństwu, przez co zachęca do uprawiania sportu;
- R. mając na uwadze niepewną sytuację wielu sportowców najwyższej klasy po zakończeniu przez nich kariery sportowej;
- S. mając na uwadze, że zasadniczą sprawą jest przygotowanie tych sportowców do przekwalifikowania się poprzez umożliwienie im kształcenia ogólnego lub szkolenia zawodowego równoległe ze szkoleniem sportowym;
- T. mając na uwadze, że należy zabezpieczyć i chronić prawa podstawowe sportowców;
- U. mając na uwadze, że podczas zawodów sportowych mogą mieć miejsce akty przemocy słownej i fizycznej oraz przejawy dyskryminacji;

- V. mając na uwadze, że uprawianie sportu przez kobiety nie jest należycie dowartościowane oraz że kobiety nie są w wystarczającym stopniu reprezentowane w organach decyzyjnych organizacji sportowych;
- W. mając na uwadze, że działalność sportowa wymaga określonych odpowiednich obiektów, sprzętu i przyrządów, oraz mając na uwadze, że również szkoły powinny dysponować odpowiednimi obiektami, aby propagować wychowanie fizyczne;
- X. mając na uwadze, że sport zajmuje ważne miejsce w gospodarce europejskiej, gdyż w sposób bezpośredni lub pośredni zatrudnienie w tej dziedzinie znajduje 15 mln osób, tj. 5,4% aktywnego zawodowo społeczeństwa, oraz wytwarzana jest wartość dodana wynosząca rocznie ok. 407 mld EUR, czyli 3,65% europejskiego PKB, oraz mając na uwadze, że rozkwit gospodarczy sportu przyczynia się tym samym do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”;
- Y. mając na uwadze, że naruszanie praw własności intelektualnej organizacji sportowych i rozprzestrzenianie się piractwa cyfrowego, szczególnie bezprawnej transmisji wydarzeń sportowych na żywo, zagraża gospodarce całego sektora sportowego;
- Z. mając na uwadze, że sport nie funkcjonuje na zasadzie typowego sektora gospodarki z uwagi na współzależność między przeciwnikami i równowagę konkurencyjną, które są niezbędne do zachowania niepewności wyników;
- AA. mając na uwadze, że działalność sportowa różni się od typowej działalności gospodarczej ze względu na swoją specyfikę i struktury organizacyjne, których podstawę stanowią federacje, funkcjonujące odmiennie od firm komercyjnych, a także mając na uwadze, że należy odróżnić interes sportowy od interesów handlowych;
- AB. mając na uwadze, że europejski dialog społeczny może odgrywać ważną rolę i należy go w związku z tym wspierać;
- AC. mając na uwadze, że sport odgrywa ważną rolę i daje radość wielu obywatelom bez względu na to, czy są zawodnikami, kibicami czy widzami;
- AD. mając na uwadze, że wielkie wydarzenia sportowe oraz uprawianie sportu stwarzają wspaniałą okazję do wykorzystywania potencjału w zakresie rozwoju turystyki w Europie, co może przyczyniać się do rozpowszechniania wartości i zasad związanych ze sportem;
- AE. mając na uwadze, że europejski model sportu opiera się na federacjach obejmujących poszczególne dyscypliny sportowe oraz mając na uwadze, że mechanizmy solidarności sportowej i finansowej, takie jak zasada awansów i spadków oraz otwartych zawodów z udziałem klubów i reprezentacji narodowych, opierają się na autonomicznych, demokratycznych i terytorialnych zasadach i charakteryzują się hierarchiczną strukturą, co wynika z długoletniej tradycji demokratycznej;
- AF. mając na uwadze, że poziom przejrzystości i demokratycznej odpowiedzialności w klubach sportowych może zostać zwiększony poprzez zaangażowanie kibiców w struktury własności i zarządzania we wspieranych przez nich klubach;

- AG. mając na uwadze, że tradycyjne i działające na podstawowym poziomie organizacje sportowe odgrywają kluczową rolę w szerzeniu kultury, propagowaniu włączenia społecznego i wspieraniu społeczności;
- AH. mając na uwadze, że drużyny narodowe odgrywają zasadniczą rolę, że zawody międzynarodowe wciąż stanowią punkt odniesienia i że należy przeciwdziałać naturalizacji dla osiągnięcia doraźnych celów;
- AI. mając na uwadze, że sam charakter zawodów pomiędzy drużynami narodowymi powoduje, iż federacje i kluby sportowe są zainteresowane szkoleniem sportowców reprezentujących dany kraj;
- AJ. mając na uwadze, że sport zawodowy i sport masowy są podatne na zjawisko braku stabilności finansowej i poważnie odczuwają jej skutki oraz że to na właściwych federacjach spoczywa odpowiedzialność za zachęcanie klubów do przyjęcia zasad planowania i rozsądnego inwestowania;
- AK. mając na uwadze, że międzynarodowe transfery mogą być niebezpieczne dla młodych sportowców, ponieważ zbyt wczesne opuszczenie domu przez młodych sportowców może wiązać się z takimi konsekwencjami, jak porażka sportowa, problemy rodzinne i marginalizacja społeczna;
- AL. mając na uwadze, że federacje sportowe nie dysponują środkami strukturalnymi i prawnymi, które pozwoliłyby im skutecznie przeciwdziałać ustawianiu meczów;
- AM. mając na uwadze, że usługi hazardowe ze względu na swoją specyfikę są wyłączone z zakresu dyrektywy usługowej (2006/123/WE) i nowej dyrektywy w sprawie praw konsumenta (przyjętej przez Parlament Europejski w dniu 23 czerwca 2011 r.);
- AN. mając na uwadze, że finansowanie sportu masowego można zapewnić tylko w sytuacji, gdy posiadacze krajowych koncesji na prowadzenie gier hazardowych, płacący podatki i finansujący w państwach członkowskich realizację innych celów leżących w interesie publicznym, są prawnie zobowiązani do wnoszenia opłat na cele służące dobru powszechnemu oraz skutecznie chronieni przed nielegalną konkurencją;
- AO. mając na uwadze, że uregulowanie statusu agentów zawodników wymaga wspólnego działania ze strony organów zarządzających sportem i władz publicznych, co pozwoli na nakładanie skutecznych kar na agentów lub pośredników naruszających przepisy;
- AP. mając na uwadze, że sport może odgrywać rolę w rozmaitych dziedzinach zewnętrznych stosunków Unii, m.in. za pośrednictwem dyplomacji;

Spoleczna rola sportu

1. apeluje do Komisji o przedstawienie w przyszłych wieloletnich ramach finansowych specjalnego, ambitnego budżetu przeznaczonego na realizację polityki w dziedzinie sportu z uwagi na zdrowotne, społeczne, kulturowe i gospodarcze korzyści sportu;
2. wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by lekcje wychowania fizycznego weszły

do planu zajęć we wszystkich typach szkół oraz podkreśla znaczenie zachęcania do uprawiania sportu na wszystkich szczeblach kształcenia, począwszy od najwcześniejszych lat, w tym w placówkach szkolnych i uniwersyteckich oraz w społecznościach lokalnych, które należy wspierać, by mogły dysponować odpowiednio wyposażonymi obiektami sportowymi;

3. apeluje do państw członkowskich o opracowanie jasnych wytycznych dotyczących uwzględniania sportu i aktywności fizycznej na wszystkich szczeblach edukacji we wszystkich państwach członkowskich;
4. podkreśla znaczenie kształcenia poprzez sport oraz potencjał sportu w zakresie ułatwiania młodzieży znajdującej się w trudnej sytuacji socjalnej powrotu do normalności, apeluje ponadto do państw członkowskich, krajowych stowarzyszeń, lig i klubów o podejmowanie i wspieranie inicjatyw w tym zakresie;
5. wzywa państwa członkowskie do promowania i wspierania współpracy szkół i klubów sportowych; w związku z tym Komisja powinna wykorzystać swoją funkcję koordynatora w dziedzinie sportu, aby zebrać wśród państw członkowskich przykłady dobrych praktyk i udostępnić je zainteresowanym podmiotom z całej Europy w centralnej bazie danych;
6. zaleca Komisji zachęcanie osób starszych do uprawiania sportu, ponieważ pomaga ono w rozwijaniu kontaktów społecznych i zachowaniu wysokiego poziomu zdrowia;
7. podkreśla, że uprawianie sportu w każdym wieku jest ważną dziedziną o ogromnym potencjale pod względem zwiększania ogólnego poziomu zdrowia Europejczyków, i w związku z tym wzywa UE i państwa członkowskie do ułatwiania uprawiania sportu i do propagowania zdrowego trybu życia z pełnym wykorzystaniem możliwości, jakie daje sport, co spowoduje zmniejszenie wydatków na opiekę zdrowotną;
8. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w większym stopniu wspierały rolę pracowników służby zdrowia w promowaniu uprawiania sportu i aby sprawdziły, w jaki sposób towarzystwa ubezpieczeń zdrowotnych mogłyby oferować zachęty w celu zmotywowania ludzi do uprawiania sportu;
9. podkreśla znaczenie umożliwiania uprawiania sportu wszystkim obywatelom w wielu różnych lokalizacjach, np. w szkole, w pracy, rekreacyjnie lub w ramach klubów i stowarzyszeń;
10. uznaje działania organizacji umożliwiających uprawianie sportu przez osoby niepełnosprawne umysłowo lub fizycznie w całej UE; zwraca się do Komisji, państw członkowskich i organizacji sportowych o propagowanie i organizowanie – za pomocą odpowiedniego finansowania – aktywności sportowej i zawodów osób niepełnosprawnych, w szczególności poprzez udostępnianie i zapewnianie im jednakowej dostępności sportu i bezpłatnych obiektów sportowych dostosowanych do ich potrzeb;
11. podkreśla ogromny społeczno-integracyjny potencjał sportu w wielu dziedzinach, takich jak zaangażowanie obywatelskie i zrozumienie demokracji, wspieranie dobrego stanu zdrowia, rozwój miast, integracja społeczna, rynek pracy, zatrudnienie, szkolenia zawodowe i kształcenie;

12. zachęca państwa członkowskie i instytucje europejskie do zwiększania dotacji udzielanych organizacjom, które za pośrednictwem sportu dążą do zapewnienia włączenia społecznego osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym lub które propagują sport wśród osób niepełnosprawnych fizycznie lub umysłowo;
13. zachęca państwa członkowskie do włączenia sportu na stałe w zakres programów i usług służących rzeczywistej integracji wszystkich grup zagrożonych dyskryminacją oraz apeluje do organizacji sportowych o przyjęcie odpowiednich programów szkoleniowych dla zawodowców i wolontariuszy, aby zapobiegać wszelkim formom dyskryminacji lub rasizmu i je zwalczać;
14. podkreśla godną naśladowania rolę, jaką sport spełnia w społeczeństwie, i apeluje do organów zarządzających sportem o objęcie przywódczej roli w przeciwdziałaniu dyskryminacji instytucjonalnej;
15. przypomina, że w sporcie nie powinna występować dyskryminacja ze względu na płeć, i wzywa do rozszerzenia stosowania karty olimpijskiej na wszystkie wydarzenia sportowe, zwłaszcza na szczeblu europejskim;
16. wzywa Radę, Komisję, państwa członkowskie oraz krajowe sportowe organy zarządzające, aby zobowiązały się do rozwiązania problemu homofobii i transfobii oraz do odpowiedniego wdrożenia przepisów i antydyskryminacyjnych strategii politycznych, szczególnie w odniesieniu do sportowców o orientacji lesbijskiej, biseksualnej, gejojskiej i osób transgenderowych;
17. wzywa państwa członkowskie do kładzenia większego nacisku na znaczenie wychowania fizycznego o wysokiej jakości dla osób obu płci, i zaleca państwom członkowskim opracowanie strategii niezbędnych do zajęcia się tą kwestią;
18. podkreśla, że skład organów decyzyjnych organizacji sportowych powinien odzwierciedlać skład zgromadzenia ogólnego i równowagę płci wśród licencjonowanych zawodników, a tym samym zapewniać równy dostęp mężczyzn i kobiet do funkcji administracyjnych nawet na szczeblu ponadnarodowym;
19. zachęca Komisję i państwa członkowskie do uznania znaczenia sportu jako środka propagowania pokoju, rozwoju gospodarczego, dialogu międzykulturowego, zdrowia publicznego, integracji i emancypacji kobiet;
20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przekonania Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego do tego, by wprowadził do karty olimpijskiej ich własną zasadę, która zabrania podczas wydarzeń sportowych wszelkich demonstracji oraz propagandy politycznej, religijnej lub rasowej, a także dopilnował tego, by nie wywierano nacisków politycznych na kobiety w celu nakłonienia ich do naruszania tego przepisu oraz aby nie obchodzono go poprzez niewysyłanie kobiet na zawody z ich kraju;
21. wzywa organizacje sportowe do dalszego zachęcania kobiet do uprawiania sportu i udziału w organach zarządczych organizacji sportowych dzięki zagwarantowaniu równego dostępu do aktywności sportowej, szczególnie dziewcząt i kobiet ze środowisk w niekorzystnym położeniu, propagowaniu uprawiania sportu przez kobiety oraz

- jednakowym podkreślanii i nagłaśnianiu wydarzeń i wyników sportowych kobiet i mężczyzn; zachęca państwa członkowskie do opracowania metod pozwalających sportmenkom godzić życie rodzinne z profesjonalnym uprawianiem sportu, a także do propagowania równouprawnienia w rządowych strategiach politycznych w dziedzinie sportu; wzywa Komisję do zachęcania do wymiany informacji i najlepszych praktyk odnoszących się do równych szans zarówno kobiet, jak i mężczyzn w sporcie;
22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania europejskich organizacji propagujących i wdrażających zalecenia określone w europejskiej kracie praw kobiet w sporcie;
 23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględniania aspektu płci we wszystkich podejmowanych przez nie działaniach związanych ze sportem, ze szczególnym uwzględnieniem: możliwości uprawiania sportu przez imigrantki i kobiety wywodzące się z mniejszości etnicznych, dostępu kobiet do stanowisk kierowniczych w obszarze sportu oraz relacji w mediach poświęconych kobietom w sporcie, a także wzywa do dopilnowania, aby strategie i prawodawstwo w zakresie sportu opierały się na równości płci;
 24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania prowadzenia i zachęcania do prowadzenia europejskich badań dotyczących szczególnego charakteru działalności sportowej kobiet, przyczyn, dla których kobiety i dziewczęta rezygnują z uprawiania sportu, oraz utrzymywania się nierówności w dostępie kobiet do sportu;
 25. zachęca do tworzenia sieci współpracy kobiet w dziedzinie sportu w celu promowania wymiany sprawdzonych rozwiązań i informacji;
 26. podkreśla, że rodzicielskie zakazy udziału dziewcząt imigrantek w szkolnych zajęciach sportowych i wyjściach na pływalnię nie mogą być tolerowane ani usprawiedliwane względami kulturowymi lub religijnymi;
 27. wskazuje, że wiele dziewcząt uprawia sport w dzieciństwie, ale wiele z nich rezygnuje z niego w wieku dojrzewania; odnosi się w tym kontekście do badania, które pokazuje, że dziewczęta doświadczają jawnej lub ukrytej presji ze strony rówieśników i rodziny, aby zachowywały się w sposób kobiecy lub podjęły obowiązki, które uniemożliwiają dalsze uprawianie sportu; zachęca państwa członkowskie i krajowe organy zarządzające sportem do opracowania strategii, dzięki którym programy i trenerzy będą w szczególności wspierać dziewczęta przejawiające zainteresowanie sportem w rozwijaniu ich tożsamości jako sportowców;
 28. podkreśla konieczność walki z dopingiem, prowadzonej za pomocą kampanii prewencyjnych i informacyjnych i z poszanowaniem podstawowych praw sportowców, zwłaszcza tych najmłodszych; zachęca państwa członkowskie do traktowania handlu nielegalnymi środkami dopingowymi w sporcie na równi z handlem nielegalnymi narkotykami i do przyjęcia ustawodawstwa krajowego z myślą o usprawnieniu koordynacji na szczeblu europejskim w tym obszarze; wzywa Światową Agencję Antydopingową do stworzenia łatwego w użyciu systemu administracji zgodnego z prawem UE oraz podkreśla potrzebę posiadania danych statystycznych dotyczących stosowania dopingu i niestawiania się na kontrolach antydopingowych w celu

opracowania specjalnego podejścia do zwalczania dopingu;

29. jest przekonany, że przystąpienie UE do konwencji antydopingowej Rady Europy jest niezbędne do tego, aby skoordynować proces bardziej jednolitego wdrażania kodeksu Światowej Agencji Antydopingowej w państwach członkowskich;
30. opowiada się za większą harmonizacją prawa, aby skutecznie zorganizować współpracę policji i wymiaru sprawiedliwości przy zwalczaniu dopingu i innych form manipulacji wydarzeniami sportowymi;
31. wzywa państwa członkowskie do zajęcia się problemem uzależnienia od hazardu oraz ochrony nieletnich przed zagrożeniem, jakie powoduje hazard;
32. opowiada się za sformułowaniem jasnych przepisów dotyczących ochrony nieletnich w sporcie wyczynowym oraz za dokładniejszym opracowaniem w porozumieniu z federacjami istotnych działań ochronnych;
33. podkreśla zasadnicze znaczenie podwójnej – sportowej i zawodowej edukacji młodych sportowców; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie, aby wspólnie ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami i z uwzględnieniem najlepszych wzorców z poszczególnych państw członkowskich ustaliły wytyczne, dzięki którym młodzi sportowcy oprócz szkolenia sportowego mogliby również zdobyć standardowe wykształcenie w szkole lub wykształcenie zawodowe; zachęca w związku z tym państwa członkowskie do uwzględniania odpowiedniego doświadczenia byłych sportowców zawodowych w sytuacji, gdy chcą podjąć pracę jako trenerzy, a także do ustalania indywidualnych ścieżek kariery dla sportowców wysokiej klasy, którzy decydują się na kontynuację nauki na poziomie wyższym, oraz do korzystania z ich doświadczeń z ogólną korzyścią dla sportu;
34. apeluje do państw członkowskich o opracowanie programów edukacyjnych o takiej strukturze, która ułatwi łączenie kształcenia i szkolenia zawodowych sportowców;
35. proponuje, aby stworzono podstawy dotyczące szkolenia i kwalifikacji trenerów oraz kształcenia trenerów i włączono je w europejskie ramy kwalifikacji i programy uczenia się przez całe życie w celu osiągnięcia postępów w zakresie społeczeństwa opartego na wiedzy oraz rozwoju doskonałości w zakresie pracy trenerskiej zarówno na poziomie amatorskim, jak i zawodowym;
36. podkreśla rolę trenerów w rozwoju i kształceniu młodych ludzi nie tylko pod względem umiejętności sportowych, lecz również kompetencji potrzebnych w życiu codziennym; zauważa, że trenerzy mogą udzielać młodym ludziom wskazówek dotyczących prowadzenia zdrowego stylu życia;
37. wzywa państwa członkowskie, aby w ścisłym porozumieniu z odpowiednimi federacjami zabraniały wstępu na stadiony kibicom zachowującym się agresywnie lub w sposób dyskryminacyjny oraz aby wypracowały skoordynowane podejście do nakładania i egzekwowania sankcji wobec takich osób, aby ściśle współpracowały w celu utrzymania przedmiotowych zakazów w przypadku spotkań międzynarodowych odbywających się w innych państwach członkowskich, a także aby utworzyły – z poszanowaniem

indywidualnych praw i wolności – europejską bazę danych w celu wymiany informacji i pogłębienia współpracy za pomocą udoskonalonego systemu ostrzegania przed meczami wysokiego ryzyka;

38. opowiada się za tym, aby państwa członkowskie w porozumieniu z europejskimi federacjami sportowymi opracowały minimalne standardy w zakresie bezpieczeństwa stadionów i poczyniły wszelkie stosowne kroki w celu zapewnienia możliwie najwyższego poziomu bezpieczeństwa zawodników i kibiców;
39. podkreśla, że tam, gdzie sport uprawiany jest w środowisku naturalnym, należy zapewnić równowagę pomiędzy jego korzyściami społecznymi a dobrostanem środowiska będącego areną zmagania sportowców;
40. podkreśla potencjał imprez sportowych dla rozwoju turystyki na szczeblu lokalnym i krajowym oraz wzywa państwa członkowskie do wspierania rozwoju tej gałęzi gospodarki i działalności handlowej;

Gospodarczy wymiar sportu

41. opowiada się za uznaniem szczególnego charakteru sportu w ramach rynku wewnętrznego i prawa konkurencji, w związku z czym ponownie wzywa Komisję do przyjęcia wytycznych dotyczących stosowania prawa UE w odniesieniu do sportu w celu wyeliminowania licznych wątpliwości prawnych;
42. zauważa, że mecenat zapewnia niezbędne wsparcie finansowe i wiele możliwości w sporcie, o ile przestrzegane są zasady finansowego fair play;
43. wzywa Komisję i państwa członkowskie do nadania wysokiej rangi wolontariatowi w sporcie; ponownie wskazuje na znaczenie wolontariatu w sporcie i podkreśla konieczność ustanowienia ram społecznego uznania oraz zapewnienia wolontariuszom odpowiedniego szkolenia, opowiada się za wymianą informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi dla propagowania wolontariatu w sporcie oraz za zbadaniem możliwości wprowadzenia ram prawnych i podatkowych dostosowanych do działalności stowarzyszeń sportowych;
44. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o stworzenie systemu uznawania kwalifikacji zdobywanych przez wolontariuszy, a także kwalifikacji wymaganych do wykonywania związanych ze sportem zawodów regulowanych;
45. podkreśla, że wzajemne uznawanie przebiegających w ujednoliconych europejskich ramach szkoleń osób zawodowo zajmujących się sportem i nabywania przez nich kwalifikacji (sędziowie, trenerzy) ma szczególne znaczenie, ponieważ przyczynia się w dłuższym okresie do zwiększenia konkurencyjności, dzięki czemu można by z kolei uniknąć poważnych strat w przychodach;
46. zachęca państwa członkowskie do zapewniania sportowcom wykształcenia wyższego oraz do spójnego uznawania ich kwalifikacji sportowych i edukacyjnych w celu zwiększania mobilności zawodowej;

47. ponadto zachęca państwa członkowskie do usprawnienia struktur umożliwiających powrót byłych sportowców na rynek pracy i włączanie ich do życia zawodowego po zakończeniu kariery w sporcie zawodowym;
48. wzywa państwa członkowskie do zbadania sposobów zmniejszenia obciążeń finansowych zawodowych sportowców o najniższych dochodach, których kariera zawodowa jest krótka i niepewna; ponownie stwierdza, że sportowcy zawodowi, którzy zostali uznani za sportowców i którzy większość dochodów czerpią ze sportu, powinni mieć możliwość korzystania z takich samych praw w zakresie zabezpieczenia społecznego jak pracownicy;
49. uważa dialog społeczny w sporcie za właściwy instrument osiągnięcia równowagi między prawami podstawowymi i prawami pracowniczymi przysługującymi sportowcom a szczególnym charakterem sportu;
50. jest zdania, że w nieustannie ewoluującym gospodarczym wymiarze przemysłu sportowego konieczna jest natychmiastowa poprawa, jeśli chodzi o powiązane ze sportem aspekty takich kluczowych dziedzin, jak swobodny przepływ pracowników i usług, swoboda przedsiębiorczości, uznawanie kwalifikacji zawodowych, prawa własności intelektualnej oraz zasady pomocy państwa, by zapewnić przemysłowi sportowemu pełne czerpanie z korzyści, jakie rodzi rynek wewnętrzny;
51. podkreśla zasadnicze znaczenie komercyjnego wykorzystywania praw audiowizualnych do zawodów sportowych w oparciu o model mający charakter scentralizowany, wyłącznościowy i terytorialny dla zagwarantowania sprawiedliwego podziału dochodów między sportem elitarnym a masowym;
52. jest przekonany, że wydarzenia sportowe uważane za mające duże znaczenie dla społeczeństwa powinny być dostępne dla jak największej liczby osób; wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do podjęcia działań mających na celu dopilnowanie, aby nadawcy podlegający ich jurysdykcji nie transmitowali tego typu wydarzeń na zasadzie wyłączności;
53. uznaje prawo dziennikarzy do wstępu na zorganizowane wydarzenia sportowe o znaczeniu publicznym i do zdawania z nich relacji w celu zachowania prawa społeczeństwa do uzyskiwania i otrzymywania niezależnych informacji dotyczących wydarzeń sportowych;
54. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ochrony praw własności intelektualnej do treści sportowych w poszanowaniu prawa społeczeństwa do informacji;
55. uważa, że zakłady sportowe stanowią formę wykorzystywania zawodów w celach handlowych i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do ochrony zakładów przed wszelką nieuprawnioną działalnością, przed podmiotami nieposiadającymi licencji i przed podejrzeniami o ustawianie meczów, zwłaszcza poprzez uznanie praw własności intelektualnej organizatorów zawodów, zagwarantowanie znaczącego wkładu podmiotów działających w branży zakładów sportowych w finansowanie sportu masowego i uprawianego na poziomie podstawowym oraz ochronę uczciwego przebiegu zawodów, z naciskiem na kształcenie sportowców; uważa jednak, że tego typu prawa własności nie powinny naruszać prawa do krótkich relacji informacyjnych, które określono w

dyrektywie 2007/65/WE (dyrektywa w sprawie audiowizualnych usług medialnych);

56. ponownie wzywa Komisję do określenia wytycznych w zakresie pomocy państwa i uściślenie, jak rodzaj wsparcia publicznego jest prawnie uzasadniony dla realizacji społecznych, kulturalnych i wychowawczych celów sportu;
57. wzywa państwa członkowskie do skutecznej walki z korupcją oraz dbania o etykę sportu; uważa w związku z tym za konieczne wprowadzenie w poszczególnych państwach ścisłych zasad kontroli finansowej klubów sportowych;
58. zachęca stowarzyszenia sportowe do prowadzenia współpracy z agencjami egzekwowania prawa, m.in. poprzez wymianę informacji, w celu określenia odpowiedniego i skutecznego podejścia do rozwiązania problemu ustawiania meczów i innych oszustw w sporcie;
59. wzywa Komisję do zaproponowania konkretnych środków mających na celu zagwarantowanie finansowania sportu z wpływów z loterii pieniężnych;
60. zwraca uwagę, że propozycja Komisji dotycząca wprowadzenia rachunków satelitarnych w sektorze sportu pojawia się w bardzo dobrym momencie, ponieważ dzięki temu działania związane ze sportem będą mogły być oceniane na szczeblu krajowym według jednolitych standardów, co umożliwi wykrywanie nieprawidłowości i stworzy wartość dodaną dla gospodarki europejskiej i jednolitego rynku;
61. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania w konkretny sposób wymiany dobrych praktyk oraz ścisłej współpracy technicznej i w zakresie badań z dziedziny sportu;
62. uważa, że rola władz lokalnych i regionalnych w rozwoju europejskiego wymiaru sportu ma kluczowe znaczenie, gdyż do ich zadań instytucjonalnych należy świadczenie usług dla społeczeństwa w dziedzinie sportu oraz przydzielanie środków finansowych na działalność sportową i związane z nią obiekty;
63. domaga się, aby sport masowy korzystał z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Europejskiego Funduszu Społecznego, co powinno umożliwić inwestowanie w infrastrukturę sportową, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia w Unii specjalnego programu budżetowego w dziedzinie sportu, co umożliwi obecnie art. 165 TFUE;

Organizacja sportu

64. zwraca uwagę, że struktury sportowe w Europie opierają się na zasadach narodowościowych i terytorialnych;
65. ponownie wyraża swoje poparcie dla europejskiego modelu sportu, w którym federacje odgrywają centralną rolę i którego podstawę stanowią różnorodne podmioty, w tym kibice, zawodnicy, kluby, ligi, stowarzyszenia i wolontariusze, będące kluczowym elementem wspierania całej struktury sportowej;

66. wzywa do ograniczania w całej UE przeszkód dla wolontariatu w sporcie;
67. podkreśla ważną rolę, jaką lokalne władze odgrywają w propagowaniu w społeczeństwie idei sportu dla wszystkich, i wzywa te władze do aktywnego udziału w europejskich forach dyskusyjnych dotyczących świata sportu;
68. przypomina, że prawidłowe zarządzanie w sporcie jest warunkiem autonomii i samorządności organizacji sportowych zgodnie z zasadami przejrzystości, rozliczalności i demokracji, a także podkreśla potrzebę prowadzenia polityki zerowej tolerancji dla korupcji w sporcie; podkreśla potrzebę odpowiedniej reprezentacji wszystkich zainteresowanych stron w procesie podejmowania decyzji;
69. wzywa państwa członkowskie i organy zarządzające sportem do czynnego wspierania społecznej i demokratycznej roli kibiców sportowych, którzy opowiadają się za zasadami fair play, poprzez popieranie ich obecności w strukturach własności i zarządzania w klubach sportowych, którym kibicują, oraz do traktowania ich jako ważnych zainteresowanych stron w organach zarządzających sportem;
70. utrzymuje, że kluby sportowe powinny zezwalać na wyjazd swoim graczom powołanym do reprezentacji narodowej i uznawać ich wkład w powodzenie głównych rozgrywek drużyn narodowych, co może obejmować mechanizmy ubezpieczenia, oraz podkreśla, że nie można zastosować uniwersalnego podejścia do wszystkich dyscyplin sportu;
71. podkreśla, że szkolenie zawodników na szczeblu lokalnym i inwestowanie w wychowanie fizyczne to niezbędne elementy zrównoważonego rozwoju ruchu sportowego w Europie oraz szerzenia jego pozytywnego wpływu na jednostki i społeczeństwo; w związku z tym uważa, że koniecznie należy dopilnować, aby sport na wysokim szczeblu nie miał negatywnego wpływu na rozwój młodych sportowców, sport amatorski i zasadniczą rolę, jaką pełnią organizacje sportowe na szczeblu lokalnym; podkreśla potrzebę zapewnienia równowagi i uznawania dyplomów i kwalifikacji w dziedzinie sportu;
72. potwierdza swoje poparcie dla reguły „wychowanków” i uznaje ją za model, który można by zastosować również w innych zawodowych ligach w Europie; popiera ponadto wysiłki organów zarządzających sportem, mające na celu zachęcanie do szkolenia młodych zawodników na szczeblu lokalnym w granicach prawa UE, co przyczynia się do zwiększenia równowagi konkurencyjnej podczas zawodów oraz prawidłowego rozwoju europejskiego modelu sportowego;
73. uważa, że rozwijanie nowych talentów jest jednym z najważniejszych zadań klubów sportowych oraz że nadmierne poleganie na transferach zawodników może mieć negatywny wpływ na wartości sportowe;
74. podkreśla znaczenie zasiłków szkoleniowych, gdyż stanowią one skuteczny mechanizm ochronny dla ośrodków szkoleniowych i godziwy zwrot z inwestycji;
75. uważa, że zawód agenta sportowego powinien stanowić regulowaną działalność zawodową i podlegać odpowiednim wymogom urzędowym w zakresie kwalifikacji, oraz że w trosce o przejrzystość siedziba agentów sportowych dla celów podatkowych powinna znajdować się na terytorium UE; wzywa Komisję do opracowania i wdrożenia we

współpracy z federacjami sportowymi, stowarzyszeniami zawodników i związkami agentów europejskiego systemu licencjonowania i rejestracji, obejmującego kodeks postępowania oraz mechanizm nakładania kar;

76. proponuje utworzenie przez federacje sportowe niepublicznego europejskiego rejestru agentów sportowych, w którym agenci podawaliby nazwiska reprezentowanych przez nich zawodników w celu ochrony sportowców, zwłaszcza w wieku poniżej 18 lat, tak aby ograniczyć ryzyko konfliktu interesów; uważa, że wypłata honorarium agenta z tytułu transferu powinna następować w ratach przez cały czas trwania umowy, którą zawiera zawodnik w wyniku transferu, a zapłata całego wynagrodzenia powinna być uzależniona od realizacji tej umowy;
77. wzywa państwa członkowskie do uzupełniania obowiązujących przepisów regulacyjnych dotyczących agentów sportowych / pośredników o odstrasżające kary, a także do rygorystycznego egzekwowania tych kar;
78. wzywa organy zarządzające sportem do zwiększenia przejrzystości w odniesieniu do działalności agentów sportowych oraz do prowadzenia współpracy z władzami państw członkowskich w celu wyeliminowania praktyk korupcyjnych;
79. wyraża zadowolenie w związku z zamówionym przez Komisję badaniem skutków ekonomicznych i prawnych transferów zawodników; ocenia ponadto, że inicjatywy federacji sportowych mające na celu zwiększenie przejrzystości transferów międzynarodowych zasługują na wsparcie;
80. jest zdania, że systemy wdrożone przez organy zarządzające sportem w celu zwiększenia przejrzystości międzynarodowych transferów zawodników stanowią krok w dobrym kierunku, ponieważ są zgodne z zasadą dobrego zarządzania i są ukierunkowane na zapewnianie uczciwości zawodów sportowych;
81. zdecydowanie popiera systemy licencjonowania i zasadę finansowego fair play, gdyż umożliwia to klubom konkurowanie w oparciu o ich rzeczywiste możliwości finansowe;
82. uważa, że środki te pomagają usprawniać zarządzanie i przywracać długoterminową stabilność finansową i zrównoważenie klubów oraz przyczyniają się do uczciwości finansowej europejskich zawodów, w związku z czym zwraca się do Komisji Europejskiej o uznanie zgodności tego typu zasad z prawem UE;
83. przyjmuje z zadowoleniem działania federacji sportowych mające na celu wprowadzenie zakazu posiadania więcej niż jednego z klubów uczestniczących w danych zawodach; ocenia, że podmiotom działającym w branży zakładów sportowych należy zakazać utrzymywania pakietu kontrolnego w podmiotach będących organizatorami zawodów lub ich uczestnikami, a organizatorom zawodów oraz ich uczestnikom należy zakazać utrzymywania pakietu kontrolnego w podmiotach oferujących zakłady sportowe dotyczące wydarzeń, które organizują lub w których uczestniczą;
84. apeluje do państw członkowskich o podejmowanie wszelkich niezbędnych kroków mających na celu zapobieganie niezgodnym z prawem działaniom, które naruszają uczciwość sportu, i ich karanie, a także uznanie takich działań za przestępstwo; w

szczegółności, gdy działania takie związane są z zakładami sportowymi, to znaczy polegają na stanowiącej oszustwo umyślnej manipulacji wynikiem zawodów lub jednego z etapów gry w celu wyciągnięcia korzyści niewynikającej jedynie z normalnego uprawiania sportu ani z właściwej dla niego niepewności;

85. apeluje do federacji sportowych o prowadzenie ścisłej współpracy z państwami członkowskimi na rzecz ochrony uczciwości sportu;
86. wzywa Komisję Europejską do wyeliminowania braku przejrzystości transferów i przypadków ustawiania meczów, jak zapowiedziano w strategii antykorupcyjnej UE, poprzez ustalenie minimalnych zasad dotyczących definiowania czynów zabronionych pod groźbą kary w tym obszarze;
87. wyraża głębokie zaniepokojenie poważnymi nielegalnymi działaniami, które mają miejsce w sporcie, takimi jak pranie pieniędzy, i wzywa państwa członkowskie do szybszego zacieśniania współpracy mającej na celu rozwiązanie tych problemów oraz do zapewnienia większej przejrzystości transakcji finansowych przeprowadzanych w ramach transferów zawodników i działań agentów;
88. stwierdza, że podstawowe znaczenie ma opracowanie instrumentów służących zachęcaniu organów publicznych, władz sportowych i podmiotów oferujących gry hazardowe do współpracy w zakresie postępowania w sprawach dotyczących oszustw sportowych oraz że można rozważyć współpracę z Europolem i Eurojustem;
89. uznaje właściwość sądów sportowych do rozpatrywania sporów w dziedzinie sportu, o ile przestrzegają one podstawowego prawa obywatela do sprawiedliwego procesu; apeluje, aby w trakcie rozstrzygania sporów w dziedzinie sportu powstałych na terytorium UE Sportowy Sąd Arbitrażowy uwzględniał przepisy prawa UE;
90. wzywa Komisję do przedstawienia do 2012 r. wniosku umożliwiającego lepsze zrozumienie szczególnych potrzeb w dziedzinie sportu i podjęcie praktycznych działań służących ich zaspokojeniu, z uwzględnieniem w pełni postanowień art. 165 TFUE;

Współpraca z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi

91. apeluje do Komisji i państw członkowskich o współpracę z państwami trzecimi w takich kwestiach, jak międzynarodowe transfery graczy, wykorzystywanie nieletnich zawodników, ustawianie meczy, piractwo i nielegalne zakłady sportowe; podkreśla też konieczność wzmocnienia współpracy międzynarodowej w celu propagowania sportu w krajach rozwijających się;
92. oczekuje na wyniki systemów wprowadzonych w celu monitorowania przejrzystości i zasady finansowego fair play oraz zwalczania korupcji i handlu ludźmi; podkreśla, że system ten powinien być zgodny z prawem UE i zasadami ochrony danych; wzywa organy zarządzające sportem do powiązania danych z TMS z innymi systemami antykorupcyjnymi celem skuteczniejszego monitorowania służącego przeciwdziałaniu ustawianiu meczów;
93. podkreśla potrzebę zajęcia się problemem podmiotów oferujących gry hazardowe bez

zezwolenia, niezależnie od tego, czy działają one w UE, czy spoza UE, ponieważ potrafią one obejść systemy monitorowania oszustw w sporcie;

94. wzywa Komisję i państwa członkowskie do tego, aby w każdym aspekcie współpracy z państwami trzecimi wspierały globalne poszanowanie regulaminu olimpijskiego;
95. zwraca się do klubów o czuwanie nad przestrzeganiem przepisów imigracyjnych podczas rekrutacji młodych sportowców pochodzących z państw trzecich oraz zadbanie o to, aby wszystkie warunki określone w zawieranych przez nich kontraktach były zgodne z obowiązującym prawem; domaga się, aby młodzi sportowcy mogli powrócić na własne życzenie i na dobrych warunkach do kraju pochodzenia, zwłaszcza w sytuacji, gdy ich kariera nie zakończy się powodzeniem; podkreśla w tym kontekście, że zasadnicze znaczenie ma skuteczne wdrożenie stosownych przepisów;
96. kładzie nacisk na konieczność wzmocnienia ochrony nieletnich w ramach transferów międzynarodowych; ocenia, że transfery międzynarodowe są potencjalnie niebezpieczne dla młodych sportowców, którzy wskutek wczesnego opuszczenia rodziny i kraju są szczególnie podatni na zagrożenia i powinni w związku z tym być przedmiotem stałej uwagi ze strony organizacji sportowych;
97. wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, aby mimo norm lub obowiązków narzucanych kobietom z uwagi na istniejące w społeczeństwie uwarunkowania kulturowe, związane z tradycjami, historyczne lub religijne promowały pełną swobodę uprawiania każdego rodzaju sportu zarówno przez kobiety, jak i przez mężczyzn;

Budowanie tożsamości europejskiej poprzez sport

98. wzywa Komisję do rozszerzenia zakresu istniejących programów propagowania sportu, będących instrumentem jej polityki rozwojowej, oraz do podjęcia nowych inicjatyw w tym obszarze;
99. wzywa Komisję:
 - do organizowania co roku Europejskiego Dnia Sportu ukierunkowanego na propagowanie społecznej i kulturowej roli sportu amatorskiego i zawodowego oraz korzyści sportu pod względem zdrowia publicznego;
 - do poparcia inicjatywy dotyczącej wyznaczania każdego roku Europejskiej Stolicy Sportu, pod przewodnictwem ACES (Europejskie Stowarzyszenie Stolic Sportowych), przy wsparciu finansowym i zapewnieniu niezbędnej kontroli;
 - do wspierania sportów lokalnych, tradycyjnych i rodzimych, które są częścią bogatej kulturowej i historycznej różnorodności UE i odzwierciedlają motto „Zjednoczona w różnorodności”, poprzez zwiększanie świadomości istnienia tych dyscyplin m.in. na drodze propagowania europejskiej mapy i festiwali europejskich;
 - do wspierania programu mobilności i odpowiednich działań na rzecz młodych sportowców amatorów i trenerów w celu umożliwienia im zapoznania się z nowymi

- metodami szkoleniowymi, ustalenia najlepszych wzorców i rozwijania za pośrednictwem sportu takich europejskich wartości, jak fair play, szacunek i włączenie społeczne, oraz do sprzyjania dialogowi międzykulturowemu;
- do wspierania łatwiejszego programu mobilności w zakresie wymiany trenerów sportowych;
 - do współpracy z państwami członkowskimi i organizacjami sportowymi w celu ochrony podstawowej uczciwości sportu masowego;
 - do wspierania działań państw członkowskich w zakresie gromadzenia danych i prowadzenia badań w celu wymiany najlepszych praktyk;
100. proponuje, aby flaga europejska towarzyszyła głównym międzynarodowym wydarzeniom sportowym organizowanym na terenie UE, i proponuje europejskim federacjom sportowym rozważenie pomysłu, aby pojawiała się ona na strojach sportowców z państw członkowskich obok flag narodowych; podkreśla, że powinno to mieć charakter całkowicie dobrowolny i że to państwa członkowskie i organizacje sportowe decydowałyby, czy skorzystać z tej możliwości;

o

o o

101. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich oraz europejskim, międzynarodowym i narodowym federacjom sportowym.

UZASADNIENIE

Artykuł 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) daje UE nowe kompetencje w dziedzinie sportu, wzywa UE do przyczyniania się do wspierania przedsięwzięć sportowych oraz stanowi, że działanie UE powinno zmierzać w stronę rozwoju europejskiego wymiaru sportu.

Komunikat Komisji jest pierwszym dokumentem dotyczącym polityki w dziedzinie sportu opublikowanym po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, który daje UE uprawnienia w zakresie wspierania, koordynowania i uzupełniania środków politycznych w dziedzinie sportu podejmowanych przez państwa członkowskie.

W celu odzwierciedlenia znaczenia tego faktu Parlament Europejski podczas poprzedniej kadencji opracował inne projekty rezolucji dotyczące tej dziedziny: „Przyszłość zawodowej piłki nożnej w Europie”¹, „Rola sportu w edukacji”² oraz „Biała księga na temat sportu”³ (wdrożone przez Komisję w 2007 r.).

- Dlaczego sport jest ważny dla społeczeństwa

Sport sam w sobie stanowi ważne zjawisko społeczne i dobro publiczne. Dla wielu osób jest on jedną z najważniejszych form rekreacji niezależnie od tego, czy aktywnie w nim uczestniczą, czy pełnią funkcję kibiców. Najpiękniejszą zaletą sportu jest to, że łączy ludzi bez względu na ich pochodzenie, doświadczenia, przekonania religijne czy status społeczny. Sport promuje czynne włączanie się obywateli Europy w budowanie społeczeństwa i sprzyja rozwojowi poczucia włączenia społecznego.

- Pozytywny wpływ sportu na zdrowie

Aktywność fizyczna jest jednym z najistotniejszych czynników decydujących o stanie zdrowia we współczesnym społeczeństwie. Brak aktywności fizycznej ma negatywne skutki dla zdrowia obywateli Europy, gdyż zwiększa ryzyko otyłości, nadwagi i poważnych chorób. Wspomniane negatywne konsekwencje stanowią obciążenie dla budżetu służby zdrowia i ogólnie dla gospodarki państw członkowskich.

- Doping, przemoc i brak tolerancji

Doping jest nadal poważnym zagrożeniem dla sportu. Wiele zainteresowanych stron wzywa UE do bardziej aktywnego podejścia do walki z dopingiem, np. poprzez przystąpienie – w stopniu, na jaki pozwala zakres kompetencji Unii w tym obszarze – do konwencji antydopingowej Rady Europy.

Przemoc i zakłócenia porządku publicznego wywoływane przez kibiców także są zjawiskami ciągle występującymi w całej Europie i niezbędne jest europejskie podejście obejmujące środki opracowane w celu zmniejszenia związanych z nimi zagrożeń.

- Sport a gospodarka

¹ Teksty przyjęte, P6_TA(2007) 0100.

² Teksty przyjęte, P6_TA(2007) 0503.

³ Teksty przyjęte, P6_TA(2008) 0198.

Sport stanowi duży i szybko rozwijający się sektor gospodarki i w znacznym stopniu przyczynia się do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, swoją wartością dodaną i wpływem na zatrudnienie przekraczając średnie stopy wzrostu. Zrównoważone finansowanie sportu jest jednak kwestią, która musi zostać poddana wnikliwej analizie.

- Organizacja sportu

Dobre zarządzanie w sporcie jest niezbędne, by stawić czoła wyzwaniom stojącym przed sportem i ramami prawnymi UE. Do wyzwań tych zaliczyć można: swobodny przepływ obywateli i narodowość sportowców, transfery graczy (prawne podstawy takich działań oraz przejrzystość przepływów finansowych często budzą wątpliwości), uczciwość przebiegu zawodów sportowych oraz europejski dialog społeczny w dziedzinie sportu.

Komunikat Komisji

W dniu 18 stycznia 2011 r. Komisja Europejska przyjęła komunikat w sprawie rozwoju europejskiego wymiaru sportu. Zawarte są w nim pomysły Komisji w zakresie działań w dziedzinie sportu na szczeblu UE. Proponuje się w nim konkretne działania dla Komisji lub państw członkowskich w ramach trzech obszernych rozdziałów: społeczna rola sportu, gospodarczy wymiar sportu oraz organizacja sportu.

Główne treści zawarte w komunikacie:

- określenie kluczowych wyzwań dotyczących sportu (np. doping stosowany przez osoby uprawiające sport amatorsko, przemoc podczas imprez sportowych)
- poszanowanie autonomii struktur zarządzających sportem i uznanie kompetencji państw członkowskich w dziedzinie organizacji sportu
- stwierdzenie, że działanie na szczeblu UE w dziedzinie organizacji sportu może jednak przynieść istotną wartość dodaną
- podsumowanie każdego rozdziału wykazem ewentualnych działań następczych, jakie mogą podjąć Komisja i państwa członkowskie
- uznanie złożoności propozycji w dziedzinie sportu
- sugestia dotycząca kontynuacji działania nieoficjalnych struktur współpracy pomiędzy państwami członkowskimi w celu zapewnienia stałej wymiany dobrych praktyk i popularyzowania ich rezultatów.

W komunikacie stwierdza się, że działania na szczeblu UE przyczyniają się także do osiągnięcia ogólnych celów strategii „Europa 2020” dzięki zwiększeniu zdolności do zatrudnienia i mobilności, zwłaszcza poprzez działania wspierające włączenie społeczne w sporcie i poprzez sport, kształcenie i szkolenie oraz wytyczne UE dotyczące aktywności fizycznej.

Działania zaproponowane w komunikacie mają na celu zachęcenie do rozpoczęcia debaty pomiędzy zainteresowanymi stronami, stawienia czoła wyzwaniom w dziedzinie sportu i pomocy w rozwoju sektora. Sportowcy, organizacje sportowe i obywatele mają odnieść korzyści z tych planów, które wynikają z nowej roli UE przewidzianej w Traktacie z Lizbony w zakresie wspierania i koordynowania polityki w dziedzinie sportu w państwach członkowskich.

Komisja wspiera obecnie projekty i sieci kontaktów w dziedzinie sportu albo poprzez środki zachęcające opracowane specjalnie dla sportu, zwłaszcza działania przygotowawcze w obszarze sportu, albo poprzez programy istniejące w różnych stosownych obszarach. Obszary te obejmują między innymi: uczenie się przez całe życie, zdrowie publiczne, młodzież, obywatelstwo, badania i rozwój technologiczny, włączenie społeczne, walkę z rasizmem, ochronę środowiska i inne.

Uwagi sprawozdawcy oraz przyszłe wyzwania

Na temat wartości sportu

- Sprawozdawca jest mocno przekonany, że sport może przyczynić się do realizacji strategicznych celów Unii Europejskiej ze względu na swoją wartość edukacyjną i kulturową.
- Sport jest narzędziem integracji, gdyż jest otwarty dla wszystkich obywateli bez względu na płeć, pochodzenie etniczne, religię, wiek, narodowość czy status społeczny.
- Sprawozdawca przyznaje, że uprawianie sportu przez kobiety nie jest wystarczająco cenione, a kobiety nie są w wystarczającym stopniu reprezentowane w organach decyzyjnych organizacji sportowych.
- Sprawozdawca zachęca państwa członkowskie do uwzględnienia doświadczenia byłych sportowców zainteresowanych posadami trenerskimi i do utworzenia specjalnych ścieżek kształcenia dla sportowców, którzy chcą podjąć naukę na szczeblu wyższym, oraz zapewnienia im opiekunów monitorujących ich postępy.
- Wolontariusze umożliwiają bezproblemowy przebieg wielu imprez sportowych. Sprawozdawca chciałby podkreślić znaczenie wkładu, który wnoszą.

Na temat rozwiązywania istotnych problemów

- Sprawozdawca jest zdania, że promowanie korzyści zdrowotnych płynących z uprawiania sportu powinno leżeć w gestii państw członkowskich. Na szczeblu UE należy skupić się na szerszych problemach, takich jak doping, handel ludźmi, mobilność sportowców, rasizm i przemoc w sporcie.
- Należy podjąć wszelkie wysiłki zmierzające do zapobiegania działaniom o charakterze przestępczym, które stanowią zagrożenie dla sportu, np. pranie pieniędzy, ustawianie meczów, handel ludźmi czy wykorzystywanie nieletnich.
- Sprawozdawca wzywa państwa członkowskie do zakazywania wstępu na stadiony kibicom, którzy dopuścili się przemocy lub prezentowali postawy o charakterze dyskryminacyjnym. Proponuje utworzenie europejskiego rejestru osób objętych zakazem stadionowym.

Na temat prawidłowego zarządzania

- Należy promować standardy w dziedzinie zarządzania działalnością sportową poprzez wymianę dobrych praktyk.
- Należy zharmonizować ustawodawstwa państw członkowskich w zakresie handlu prawami do transmisji wydarzeń sportowych za pomocą środków przekazu w celu niedopuszczenia do sytuacji, w której korzyści odnosić będą jedynie duże firmy.
- Sprawozdawca uznaje znaczenie godziwej dystrybucji przychodu pomiędzy kluby sportowe o różnej wielkości oraz pomiędzy sporty zawodowe i amatorskie.

- Zwraca szczególną uwagę na znaczenie zasiłków szkoleniowych, gdyż stanowią one skuteczny mechanizm ochronny dla ośrodków szkoleniowych oraz godziwy zwrot z inwestycji.

Na temat uczciwości przebiegu zawodów sportowych

- Uczciwość podczas imprez sportowych jest rzeczą istotną. Państwa członkowskie powinny przyjąć środki regulacyjne w celu zagwarantowania, że sport chroniony jest przed wszelkimi niewłaściwymi wpływami, takimi jak zakłady bukmacherskie czy ustawianie meczów.
- Sprawozdawca wzywa państwa członkowskie do uznania wszelkich form godzenia w uczciwość zawodów za przestępstwo.
- Uczciwość i otwarty charakter zawodów sportowych ma zasadnicze znaczenie dla ochrony uczciwości sportowców.
- Federacje sportowe nie posiadają środków strukturalnych i prawnych, żeby skutecznie przeciwdziałać ustawianiu meczów.
- Sprawozdawca popiera systemy licencjonowania i program finansowego fair play.
- Sprawozdawca uznaje właściwość sądów sportowych do rozwiązywania sporów w dziedzinie sportu i dlatego też wzywa do utworzenia Europejskiej Izby Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS).

Na temat budżetu

- Należy rozważyć zapewnienie odpowiednich środków budżetowych na cele sportowe w celu przekształcenia działania przygotowawczego w konkretny program poświęcony tworzeniu nowej jakości.

Na temat szans i miejsc pracy

- Programy edukacyjne państw członkowskich powinny być skoordynowane w taki sposób, aby umożliwić młodym sportowcom łączenie nauki z treningiem sportowym.
- W ofercie edukacyjnej powinny istnieć kursy dla młodych ludzi pragnących kontynuować karierę sportową, łącząc ją z dalszą nauką.
- Należy promować sport w szkołach ze względu na płynące z tego korzyści, takie jak przełamywanie barier społecznych czy integracja zmarginalizowanych grup.
- Sport posiada potencjał w zakresie przyczyniania się do tworzenia miejsc pracy oraz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Na temat turystyki

- Należy określić synergię pomiędzy sportem a turystyką, zwłaszcza poprzez modernizację infrastruktury pożytku publicznego.
- Sprawozdawca zwraca uwagę, że większe imprezy sportowe i sport oferują ogromne możliwości w zakresie wykorzystywania potencjału rozwoju turystyki w Europie.

Na temat tradycyjnych sportów i gier

- Sprawozdawca jest mocno przekonany, że powinno się zachowywać lokalne sporty tradycyjne, gdyż są one częścią naszego dziedzictwa kulturowego i wzmacniają poczucie bycia obywatelem Europy. Jest to prawdziwy symbol różnorodności kulturowej w naszych społeczeństwach.
- Sprawozdawca zauważa, że niektóre tradycyjne sporty i gry już zaniknęły, a te, które wciąż istnieją, zagrożone są rychłym zanikiem.

- Sprawozdawca zachęca Komisję do sporządzenia europejskiej mapy sportów rodzimych i do wspierania ich popularyzacji.

Budowanie tożsamości europejskiej poprzez sport

- Sprawozdawca zachęca Komisję do organizowania co roku Europejskiego Dnia Sportu w celu podniesienia świadomości społecznej w zakresie korzyści płynących z uprawiania sportu.
- Do ewentualnych inicjatyw zaliczyć można konferencje i debaty na temat sportu, obniżki cen na sprzęt sportowy w sklepach oraz promowanie zdrowego stylu życia.
- Sprawozdawca zachęca Komisję do poparcia inicjatywy dotyczącej wskazywania każdego roku Europejskiej Stolicy Sportu pod przewodnictwem stowarzyszenia ACES i przy finansowym wsparciu oraz zapewnieniu niezbędnych kontroli.
- Sprawozdawca proponuje, aby flaga UE towarzyszyła większym imprezom sportowym w Unii Europejskiej oraz sugeruje, aby umieszczać ją na strojach sportowców z państw członkowskich.

Szkolenie i mobilność w sporcie

- Podkreśla, że szkolenie zawodników na szczeblu lokalnym jest konieczne dla zrównoważonego rozwoju sportu w Europie.
- Sprawozdawca sugeruje utworzenie programu mobilności dla młodych sportowców, którego celem byłoby umożliwienie im treningu z zagranicznymi drużynami.
- We wspomnianych wymianach mogliby uczestniczyć studenci i uczniowie należący do drużyn sportowych. Studenci mieliby możliwość poznania nowych metod szkoleniowych i rozwinięcia swego poczucia europejskości. Program wzmocniłby dialog międzykulturowy.

Na temat współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi

- Sprawozdawca zachęca Komisję i państwa członkowskie do zajęcia się we współpracy z państwami trzecimi takimi kwestiami, jak międzynarodowy transfer zawodników, wykorzystywanie nieletnich zawodników, piractwo i nielegalne zakłady bukmacherskie.
- Kluby sportowe powinny być zobowiązane do przestrzegania przepisów imigracyjnych podczas rekrutacji młodych zawodników z państw trzecich. Podejście takie stanowić będzie gwarancję właściwego traktowania sportowców aż do chwili ich powrotu do kraju pochodzenia.

Na temat agentów sportowych

- Sprawozdawca uważa, że podobnie jak w przypadku każdej innej regulowanej działalności zawodowej, agenci sportowi powinni być objęci wymogiem posiadania minimalnych kwalifikacji potwierdzonych dokumentem wydanym przez instytucję szkolnictwa wyższego. Również ich siedziba dla celów podatkowych powinna znajdować się na terytorium UE.
- Sprawozdawca proponuje utworzenie rejestru agentów europejskich zawodników, w którym wyszczególnione zostaną nazwiska sportowców, dla których pracują, a także ich wynagrodzenia.

23.9.2011

OPINIA KOMISJI GOSPODARCZEJ I MONETARNEJ

dla Komisji Kultury i Edukacji

w sprawie europejskiego wymiaru sportu
(2011/2087(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Burkhard Balz

WSKAZÓWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Kultury i Edukacji, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazań:

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej (2008/2250(INI)),
 - mając na uwadze, że sport jest nie tylko zjawiskiem społeczno-kulturowym, lecz również dynamicznym sektorem gospodarki, który może być źródłem znaczących bezpośrednich dochodów i pośrednich korzyści gospodarczych, w związku z czym mógłby przyczynić się do realizacji strategii „Europa 2020”,
 - mając na uwadze, że działalność sportowa różni się od typowej działalności gospodarczej ze względu na swoją specyfikę i struktury organizacyjne, których podstawę stanowią federacje, funkcjonujące odmiennie od firm komercyjnych, a także mając na uwadze, że należy odróżnić interes sportowy od interesu komercyjnego,
 - mając na uwadze, że imprezy sportowe mają coraz większe znaczenie transgraniczne, a także mając na uwadze, że zagrożeń dla uczciwości sportu, takich jak ustawianie meczów, nie można wyeliminować w granicach pojedynczych państw członkowskich, wobec czego potrzebna jest współpraca i skoordynowane działania państw członkowskich,
1. przychylnie odnosi się do art. 165 TFUE, który po raz pierwszy zapewnia UE podstawę prawną do działań w dziedzinie sportu i tym samym do realizacji programu pomocy finansowej na szczeblu UE;

2. dostrzega znaczenie wydarzeń sportowych w procesie integracji Europy; możliwość oglądania imprez sportowych lub śledzenia ich za pośrednictwem telewizji, radia czy internetu pozwala obywatelom Europy wytworzyć więzi kulturalne;
3. podkreśla, że sport wypełnia wiele ważnych zadań, nie tylko społecznych, takich jak sprzyjanie dobrowolnemu zaangażowaniu, integracji i zdrowiu, lecz również jako pracodawca, podatnik oraz innowacyjny podmiot stymulujący gospodarkę i wzrost; empiryczna analiza ekonomiczna tego sektora na szczeblu europejskim ma pierwszorzędne znaczenie, konieczne są jednak dodatkowe starania na rzecz utworzenia odpowiedniej platformy zawierającej wiarygodne i porównywalne dane; ponawia swój apel o uznanie w pełni znaczenia sektora gospodarki społecznej pod względem statystycznym;
4. wyraża przekonanie, że Eurostat powinien w krótkim terminie dostarczyć te dane statystyczne we współpracy z właściwymi organami krajowymi przy pełnym zaangażowaniu w ten proces organów międzynarodowych, jak również innych podmiotów i organów gospodarczych, takich jak nadawcy telewizyjni i Europejskie Obserwatorium Audiowizualne;
- 5 wskazuje ponadto, że wolontariat poza względami związanymi z kształtowaniem postaw moralnych i solidarności może również przynieść państwom członkowskim korzyści z gospodarczego punktu widzenia; ponadto ułatwia tworzenie miejsc pracy i prowadzi do wzrostu zatrudnienia;
6. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do uznania prawa organizatorów zawodów sportowych do rekompensaty ze strony podmiotów działających w branży zakładów bukmacherskich, które wykorzystują zawody sportowe do prowadzenia własnej działalności gospodarczej, a także do udzielenia pomocy organizacjom działającym w dziedzinie sportu w walce o ochronę uczciwości sportu; nie dotyczy to jednak publicznych podmiotów działających w branży zakładów bukmacherskich, które zgodnie ze swoimi statutami wspierają sport;
7. zwraca się o analizę sytuacji gospodarczej klubów sportowych w Europie; coraz powszechniejszym problemem, zwłaszcza w piłce nożnej, jest wysokie zadłużenie klubów;
8. zwraca się do Rady i Komisji o wsparcie na rzecz utworzenia struktury ciągłej wymiany najlepszych praktyk i koordynacji wśród państw członkowskich, społeczeństwa obywatelskiego i innych zainteresowanych podmiotów w celu uzyskania synergii między najważniejszymi wydarzeniami a wszystkimi istotnymi inicjatywami, których celem jest pobudzenie wzrostu gospodarczego powiązanego z działalnością sportową; stwierdza jednak, że harmonizacja krajowych strategii na poziomie UE nie jest celem polityki UE;
9. ubolewa nad przypadkami korupcji i ustawiania meczów w sporcie, co szkodzi jego uczciwości z punktu widzenia kibiców i stawia pod znakiem zapytania gospodarcze korzyści wynikające ze sportu; w związku z tym wzywa do podjęcia skutecznej współpracy na szczeblu UE między organizatorami imprez sportowych, podmiotami oferującymi zakłady online i władzami publicznymi w celu obrony uczciwości i fair play w sporcie, stosownie do art. 6, 83 i 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, aby

wspierać kształcenie graczy i koordynować walkę z oszustwami i korupcją w sporcie poprzez dzielenie się informacjami i wiedzą fachową oraz stosowanie wspólnej definicji wykroczeń i kar, w tym również sankcji karnych w przypadku oszustw w sporcie;

10. zwraca się do Komisji o wyjaśnienie stosowania zasad pomocy państwowej w odniesieniu do finansowania sportu ze środków publicznych, aby zapewnić państwom członkowskim pewność prawną w związku z promowaniem interesu publicznego poprzez finansowanie sportu na szczeblu lokalnym;
11. zwraca uwagę na potrzebę dogłębniejszej i obszerniejszej analizy trwałego rozwoju sportu pod względem gospodarczym; część opłat związanych z transferami powinna np. wracać do klubów na szczeblu lokalnym; jest to ważne z perspektywy rozwoju trwalszego i sprawiedliwszego ruchu sportowego;
12. przypomina, że przychody w dziedzinie sportu wykorzystuje się zwykle do finansowania imprez i zawodów, uczestniczących organizacji, budowy i utrzymania infrastruktury oraz wspierania młodzieży oraz sportu amatorskiego i lokalnego; dlatego też podkreśla, że organizatorzy powinni mieć prawo do samodzielnego promowania organizowanych przez siebie imprez, w sposób przejrzysty i zgodnie z regułami konkurencji UE; dostrzega ważną rolę ośrodków kształcenia oraz potrzebę zagwarantowania ich przetrwania i sukcesu w dłuższej perspektywie dzięki odpowiedniej ochronie;
13. dostrzega związek między wartością ekonomiczną sportu a ochroną praw własności intelektualnej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniej ochrony praw własności intelektualnej; podkreśla, że oferowanie zakładów sportowych online stanowi jedną z form komercyjnego wykorzystania wydarzeń sportowych oraz wzywa Komisję do przedstawienia propozycji dotyczących zagwarantowania uczciwych zysków dla sportu i uczciwości sportu lokalnego, jak i jego rozwoju;
14. przypomina, że zadaniem Unii Europejskiej jest promowanie sprawiedliwości i ochrona uczciwości w sporcie zgodnie z art. 165 TFUE; uważa zatem, że UE musi zapewnić współpracę strukturalną na szczeblu europejskim, aby koordynować walkę z oszustwami i korupcją w sporcie;
15. wspiera wszelkie formy samoregulacji w sektorze sportu służące zwiększeniu odpowiedzialności, przejrzystości i stabilności finansowej; uważa, że dla wiarygodności tego rodzaju regulacji podstawowe znaczenie ma wdrożenie skutecznego systemu kontroli i wyważonego połączenia sankcji i zachęt w ramach jednolitego europejskiego systemu, który umożliwi wykrywanie różnych form korupcji (ustawiania gier oraz negatywnych skutków zakładów sportowych dla uczciwości w sporcie); zwraca się do Komisji o zbadanie możliwości wprowadzenia środków na podstawie art. 114 TFUE, które miałyby na celu zapewnienie zharmonizowanych zasad należytego zarządzania finansami w przypadku europejskich zawodowych klubów sportowych;
16. podkreśla, że wzajemne uznawanie szkoleń osób zawodowo zajmujących się sportem i nabywania przez nich kwalifikacji przebiegających w ujednoczonych europejskich ramach (sędziowie, trenerzy) ma szczególne znaczenie, ponieważ przyczynia się w dłuższym okresie do zwiększenia konkurencyjności, dzięki czemu można by z kolei uniknąć poważnych strat w przychodach;

17. uważa, że pożądana i uzasadniona byłaby kontynuacja zachęt w sektorze sportu w kolejnych wieloletnich ramach finansowych, w formie niezależnego programu UE na rzecz sportu lub programu szczegółowego;
18. zwraca uwagę, że propozycja Komisji dotycząca wprowadzenia rachunków satelitarnych w sektorze sportu pojawia się w bardzo dobrym momencie, ponieważ dzięki temu działania związane ze sportem będą mogły być oceniane na szczeblu krajowym według jednolitych standardów, co umożliwi wykrywanie nieprawidłowości i stworzy wartość dodaną dla gospodarki europejskiej i jednolitego rynku;
19. wzywa do opracowania i wdrożenia wewnętrznych regulacji odnośnie do wysokich długów w sporcie zawodowym, dzięki którym możliwe byłoby wyeliminowanie przyczyn tego zjawiska; propozycje takich regulacji powinny wyjść od instytucji sportowych z całej Europy w ramach wzajemnego porozumienia, aby powstały spójne ramy dla całego kontynentu;
20. zwraca się do Komisji o przedstawienie konkretnych wniosków celem wyeliminowania luk i rozbieżności w przepisach stosowanych do (z racji swej istoty transgranicznej) działalności menadżerów sportowych, wskazanych w niezależnym badaniu przeprowadzonym w 2009 r. na zlecenie Komisji.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	22.9.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 29 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Udo Bullmann, Pascal Canfin, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Othmar Karas, Wolf Klinz, Philippe Lamberts, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Ivari Padar, Olle Schmidt, Marianne Thyssen
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Pervenche Berès, David Casa, Herbert Dorfmann, Saïd El Khadraoui, Sari Essayah, Mojca Kleva, Thomas Mann, Gianni Pittella, Andreas Schwab

14.9.2011

OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI

dla Komisji Kultury i Edukacji

w sprawie europejskiego wymiaru sportu
(2011/2087(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Sophie Auconie

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Kultury i Edukacji, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- mając na uwadze, że art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) powierza Unii Europejskiej zadanie polegające na „rozwoju europejskiego wymiaru sportu, poprzez popieranie uczciwości i dostępności we współzawodnictwie sportowym oraz współpracy między podmiotami odpowiedzialnymi za sport, jak również przez ochronę integralności fizycznej i psychicznej sportowców, w szczególności tych najmłodszych”;
- 1. podkreśla, że sport stanowi ważny instrument zdrowia publicznego i istotny czynnik zmniejszenia publicznych wydatków na służbę zdrowia; przypomina, że jednym z pozytywnych efektów regularnych ćwiczeń fizycznych jest zapobieganie problemom zdrowotnym, takim jak otyłość, choroby układu krążenia, cukrzyca, rak czy osteoporoza; podkreśla, że sport i ćwiczenia fizyczne mogą odgrywać rolę terapeutyczną, poprzez podniesienie samooceny, poprawę fizycznej percepcji własnej osoby, rozwijanie umiejętności społecznych, promowanie włączenia społecznego i przyczynianie się do właściwego zdrowia psychicznego i dobrego samopoczucia; ubolewa z powodu presji wywieranej czasami na dzieci i młodzież uprawiające sport; zauważa, że z uwagi na fakt, iż ludność UE się starzeje, należy zwrócić szczególną uwagę na korzystny wpływ, jaki aktywność fizyczna może mieć na zdrowie osób starszych;
- 2. zwraca się do państw członkowskich, aby nadały istotne znaczenie aktywności fizycznej w

krajowych programach edukacyjnych i to od jak najmłodszych lat, biorąc pod uwagę fakt, że obecnie w UE co siódme dziecko cierpi na nadwagę lub otyłość; wzywa Radę do sporządzenia zalecenia zgodnie z wytycznymi UE dotyczącymi aktywności fizycznej zatwierdzonymi przez ministrów sportu w 2008 r.; wzywa państwa członkowskie do zachęcania przedsiębiorstw do organizacji zajęć sportowych dla pracowników;

3. podkreśla, że nieodpłatna działalność organizacji sportowych jest korzystna dla zdrowia publicznego; wyraża przekonanie, że Unia Europejska powinna wspierać taką działalność w skuteczniejszy niż dotychczas sposób;
4. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uznania różnicy między sportem amatorskim i zawodowym oraz do promowania wymagającego większego zaangażowania zwykłych obywateli modelu aktywności fizycznej typu „sport dla wszystkich”, w tym dla osób niepełnosprawnych, oraz do uczynienia go głównym elementem swoich strategii na rzecz zdrowia;
5. wzywa państwa członkowskie, aby nie polegały wyłącznie na prywatnych obiektach sportowych, co może doprowadzić do powstania dysproporcji, ale by przyznały szeroki i równy dostęp do obiektów sportowych oraz do wymiany dobrych praktyk w tej dziedzinie;
6. podkreśla, że sport oraz krajowe, europejskie i międzynarodowe organizacje, które zajmują się sportem i zarządzają nim, mogą naprawdę przyczynić się do realizacji strategicznych, długoterminowych celów UE określonych w strategii „Europa 2020” i tym samym stworzyć nowe perspektywy inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;
7. uważa, że Unia Europejska powinna odgrywać bardziej aktywną rolę w ochronie uczciwości sportu, której organizacje sportowe nie są w stanie same zapewnić, oraz że należy także promować współpracę między organizacjami sportowymi z państw członkowskich, by zapewnić regularną wymianę niezawodnych metod i rozpowszechnianie informacji o osiągniętych wynikach;
8. uważa, że rola władz lokalnych i regionalnych w rozwoju europejskiego wymiaru sportu ma kluczowe znaczenie, gdyż do ich zadań instytucjonalnych należy świadczenie usług dla społeczeństwa w dziedzinie sportu oraz przydzielanie środków finansowych na działalność sportową i związane z nią obiekty;
9. uważa, że doping powoduje poważne zagrożenia dla zdrowia publicznego, zarówno dla zdrowia zawodowych sportowców, jak i amatorów; uważa, że obecnie kampaniom walki z dopingiem brakuje koordynacji i spójności między państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami; wzywa do wymiany informacji i dobrych praktyk między krajowymi organami administracji, organizacjami antydopingowymi i laboratoriami; przypomina w związku z tym, że zgodnie z art. 165 TFUE Unia Europejska powinna czuwać nad ochroną integralności fizycznej i moralnej sportowców;
10. opowiada się za przystąpieniem UE do konwencji Rady Europy przeciwko dopingowi;
11. zwraca się do Komisji o zbadanie, czy należałoby przyjąć dyrektywę w sprawie

wysokoenergetycznej żywności dla sportowców, z myślą o dostarczeniu konsumentom informacji na zadowalającym poziomie, szczególnie o przepisach antydopingowych; zwraca się do Komisji o opracowanie strategii zapobiegającej dopingowi, skierowanej szczególnie do młodych sportowców i kobiet;

12. wzywa do określenia czynów karalnych i kar za handel substancjami dopingowymi;
13. wzywa do systematycznej współpracy na szczeblu Unii Europejskiej na rzecz zachowania uczciwości i sprawiedliwości w sporcie przy poszanowaniu art. 6, 83 i 165 TFUE, której zadaniem byłoby koordynowanie walki z oszustwami i korupcją w sporcie, jak również walki z dopingiem, bez uszczerbku dla zasad i sposobu działania Światowej Agencji Antydopingowej;
14. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w większym stopniu wspierały rolę pracowników służby zdrowia w promowaniu uprawiania sportu i aby sprawdziły, w jaki sposób towarzystwa ubezpieczeń zdrowotnych mogłyby oferować zachęty jako sposób na zmotywowanie ludzi do uprawiania sportu.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO

Data przyjęcia	12.9.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 41 - : 0 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	János Áder, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Anne Delvaux, Edite Estrela, Julie Girling, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Jo Leinen, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Antonia Parvanova, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Marina Yannakoudakis
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Marisa Matias, James Nicholson, Alojz Peterle, Michail Tremopoulos, Anna Záborská, Andrea Zannoni

27.9.2011

OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW

dla Komisji Kultury i Edukacji

w sprawie europejskiego wymiaru sportu
(2011/2087(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Eija-Riitta Korhola

WSKAZÓWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Kultury i Edukacji, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że sport to dynamicznie rozwijający się sektor oraz narzędzie realnie sprzyjające spójności społecznej, że przynosi on bardzo istotne skutki społeczne, zdrowotne i finansowe w UE i w jej regionach, gdzie może on znacznie przyczynić się do rozwoju lokalnej infrastruktury i gospodarki, a przy tym stanowić ważną atrakcję turystyczną;
 - B. mając na uwadze, że usługi hazardowe ze względu na swoją specyfikę są wyłączone z zakresu dyrektywy usługowej (2006/123/WE) i nowej dyrektywy w sprawie praw konsumenta (przyjętej przez Parlament Europejski w dniu 23 czerwca 2011 r.);
 - C. mając na uwadze, że finansowanie sportu na szczeblu lokalnym można zapewnić tylko w sytuacji, gdy posiadacze krajowych koncesji na prowadzenie gier hazardowych, płacący podatki i finansujący w państwach członkowskich realizację innych celów leżących w interesie publicznym, są prawnie zobowiązani do wnoszenia opłat na cele służące dobru powszechnemu oraz skutecznie chronieni przed nielegalną konkurencją,
 - D. mając na uwadze, że naruszanie praw własności intelektualnej stanowi prawdziwe zagrożenie dla długotrwałego finansowania sportu europejskiego;
1. z zadowoleniem przyjmuje przedstawione przez Komisję badanie na temat wpływu

polityki rynku wewnętrznego na finansowanie sportu na szczeblu lokalnym i wzywa do zasypywania przepaści między „bogатыmi” i „biednymi” dyscyplinami sportu za pomocą mechanizmów solidarności finansowej; wzywa do wypracowania europejskiego wymiaru uczciwości w sporcie, przy czym w pierwszej kolejności należy skupić się na walce z ustawianiem meczów;

2. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o stworzenie systemu uznawania kwalifikacji zdobywanych przez wolontariuszy, a także kwalifikacji wymaganych do wykonywania związanych ze sportem zawodów regulowanych;
3. jest zdania, że w nieustannie ewoluującym gospodarczym wymiarze przemysłu sportowego konieczna jest natychmiastowa poprawa, jeśli chodzi o powiązane ze sportem aspekty takich kluczowych dziedzin, jak swobodny przepływ pracowników i usług, swoboda przedsiębiorczości, uznawanie kwalifikacji zawodowych, prawa własności intelektualnej oraz zasady przyznawania pomocy przez państwo, by zapewnić przemysłowi sportowemu pełne czerpanie z korzyści, jakie rodzi rynek wewnętrzny;
4. wzywa, by w większym stopniu uznawano wkład sportu w realizację ogólnych celów strategii „Europa 2020”, biorąc pod uwagę, że sektor ten może w znaczny sposób przyczynić się do inteligentnego, trwałego i integracyjnego wzrostu i tworzenia nowych miejsc pracy, a także uwzględniając jego pozytywny wpływ na integrację społeczną, edukację i szkolenie oraz na zdrowie publiczne i aktywne starzenie się;
5. podkreśla z naciskiem, że prawo do przyznawania wyłączności na prowadzenie loterii i innych gier liczbowych należy do państw członkowskich, zważywszy że nadrzędne organizacje sportowe w UE za niezbędny uznają wkład loterii krajowych w finansowanie sportu, zwłaszcza na szczeblu lokalnym;
6. wzywa Komisję do zaproponowania konkretnych środków mających na celu zagwarantowanie finansowania sportu z wpływów z loterii pieniężnych;
7. zaleca, aby państwa członkowskie i federacje sportowe wprowadziły, tam gdzie nie ma to jeszcze zastosowania, łączną sprzedaż praw medialnych, którą Komisja już niejednokrotnie uznała za zgodną z prawem UE;
8. szanuje prawo państw członkowskich do wprowadzania sankcji w celu zwalczania nielegalnego hazardu online; wzywa do wprowadzenia zasady regulacyjnej, zgodnie z którą przedsiębiorstwo hazardowe może działać w danym państwie członkowskim (lub ubiegać się o niezbędną koncesję krajową) tylko pod warunkiem, że nie narusza prawa w żadnym innym państwie członkowskim UE;
9. podkreśla znaczenie edukacji w sporcie i popiera inicjatywy, podejmowane przez organizacje sportowe i podmioty oferujące gry, na rzecz wpajania sportowcom dobrych praktyk w zakresie zakładów sportowych;
10. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie do europejskiej piłki nożnej koncepcji finansowego fair play, co postrzega jako krok w kierunku osiągnięcia stabilności finansowej oraz zapobieżenia nieuczciwej konkurencji w sporcie;

11. wyraża zaniepokojenie transmitowaniem imprez sportowych w miejscach publicznych na kanałach, które na terenie danego państwa członkowskiego nie mają praw do retransmisji;
12. podkreśla, że na coraz bardziej konkurencyjnym światowym rynku sportowym konieczna jest ochrona odpowiedniego nadzoru i właściwego egzekwowania praw własności intelektualnej, jeśli chodzi o media, znaki handlowe, komunikaty handlowe i in.; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zdwojenie wysiłków na rzecz ochrony praw własności intelektualnej organizacji sportowych z myślą o stworzeniu jednakowych warunków dla wszystkich w całej UE przy równoczesnym przestrzeganiu wolności słowa i prasy, a także o uwzględnianie znaczenia wpływów z tych praw dla finansowania sportu na szczeblu lokalnym, gdyż to z kolei umożliwia klubom profesjonalnym zaangażowanie w pracę charytatywną na rzecz społeczności lokalnych i sportu na szczeblu lokalnym;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia skutecznego wykonywania art. 20 ust 2 dyrektywy usługowej, a także właściwego egzekwowania przez organy i sądy krajowe przepisów krajowych wprowadzających zasadę niedyskryminacji w systemach prawnych państw członkowskich w odniesieniu do transgranicznej sprzedaży biletów na wydarzenia sportowe;
14. popiera działania Komisji zmierzające do przeprowadzenia badań na temat gospodarczych i prawnych aspektów transferu zawodników oraz ich wpływu na zawody sportowe, a w szczególności na politykę szkolenia młodych zawodników w klubach sportowych;
15. przypomina, że zgodnie z art. 165 TFUE zadaniem Unii Europejskiej jest popieranie i ochrona uczciwości w sporcie; uważa zatem, że Unia Europejska powinna rozwinąć współpracę strukturalną na poziomie europejskim z myślą o koordynowaniu walki z oszustwami i korupcją w sporcie; wzywa ponadto Komisję do przeanalizowania stosowności wprowadzenia instrumentu prawnego na podstawie art. 114 TFUE w celu zapewnienia ujednoczonych zasad należytego zarządzania finansami w profesjonalnych klubach sportowych w UE;
16. jest zdania, że obywatele Europy, a zwłaszcza młodzież, powinni otrzymywać więcej informacji na temat dostępności programów, projektów, stypendiów i szkoleń sportowych; wzywa Komisję, państwa członkowskie i organizacje sportowe do opracowania mechanizmów gwarantujących łatwy dostęp do informacji, które pomogą obywatelom w pełni skorzystać z możliwości oferowanych przez programy wspólnotowe na rynku wewnętrznym;
17. wzywa państwa członkowskie, by dopilnowały wprowadzenia zakazu manipulowania wynikami w celu uzyskania korzyści finansowych lub innych, uznając za przestępstwo wszelkiego rodzaju zagrożenie uczciwemu charakterowi zawodów, w tym w związku z prowadzeniem zakładów;
18. jest przekonany, że jednym z głównych sposobów zapewniania obywatelom i konsumentom europejskim dynamicznego i zdrowego trybu życia jest zagwarantowanie w całej Europie ich aktywnego udziału w sporcie i wypoczynku mającym pozytywny wpływ na zdrowie, zwłaszcza w przypadku dzieci, gdyż otyłość i inne choroby związane z niezdrowym trybem życia występują coraz częściej w młodszych grupach wiekowych; wzywa Komisję, by stosowała więcej zachęt i przeznaczała więcej funduszy na realizację

projektów związanych ze zdrowiem, a zwłaszcza obejmujących transgraniczną działalność sportową;

19. wzywa Komisję, by w formie wytycznych wyjaśniła dorobek prawny Wspólnoty w dziedzinie sportu w oparciu o komunikat w tej sprawie;
20. wzywa Komisję, by nawiązała ze wszystkimi europejskimi organizacjami sportu zawodowego dialog na temat sposobów rozwiązywania problemów wynikających z różnic między państwami członkowskich pod względem umów o pracę (np. minimalny wiek podpisywania umów o pracę), warunków pracy i systemów wynagrodzeń dla zawodowych sportowców, a także zasad przyznawania pomocy przez państwo oraz zasad dotyczących zawodów w sporcie zawodowym (np. maksymalna liczba zawodników we wszystkich zawodach w ciągu sezonu, terminy transferów itp.).

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	26.9.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 33 - : 0 0 : 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Cornelis de Jong, Evelyne Gebhardt, Mikael Gustafsson, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Phil Prendergast, Mitro Repo, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Frank Engel, Marielle Gallo, Anna Hedh, María Irigoyen Pérez, Othmar Karas, Constance Le Grip, Antonia Parvanova, Sylvana Rapti, Olle Schmidt, Kyriacos Triantaphyllides, Anja Weisgerber

11.10.2011

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ

dla Komisji Kultury i Edukacji

w sprawie europejskiego wymiaru sportu
(2011/2087(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Toine Manders

WSKAZÓWKI

Komisja Prawna zwraca się do Komisji Kultury i Edukacji, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że w związku z niepewnością prawa wartości, jakie uosabia sport, znajdują się pod ogromną presją komercyjną, czego przykładem jest ustawianie meczów;
- B. mając na uwadze, że naruszanie praw własności intelektualnej stanowi prawdziwe zagrożenie dla długotrwałego finansowania sportu europejskiego;
- C. mając na uwadze, że prawo UE obejmuje jedynie ekonomiczny wymiar sportu, zaś zasady dotyczące organizacji zawodów sportowych muszą pozostać poza jego zakresem;
 - 1. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o podwojenie wysiłków na rzecz ochrony praw własności intelektualnej organizacji sportowych;
 - 2. zaleca, aby państwa członkowskie i federacje sportowe wprowadziły, tam gdzie nie ma to jeszcze zastosowania, scentralizowaną sprzedaż praw medialnych, których zgodność z prawem UE Komisja uznała już wielokrotnie;
 - 3. wyraża zaniepokojenie transmitowaniem imprez sportowych w miejscach publicznych na kanałach, które na terenie danego państwa członkowskiego nie mają praw do retransmisji;
 - 4. potwierdza stanowisko, że zakłady sportowe to forma komercyjnego wykorzystania zawodów sportowych, i uważa, że państwa członkowskie mogą chronić imprezy sportowe przed jakimkolwiek nieupoważnionym wykorzystywaniem do celów komercyjnych, traktując to jako jeden ze sposobów wspierania sportu na szczeblu zawodowym i

amatorskim, szczególnie przez uznanie praw własności organów sportowych do organizowanych przez nie zawodów;

5. wzywa państwa członkowskie do współpracy z organizatorami wydarzeń sportowych i podmiotami działającymi w branży zakładów bukmacherskich na rzecz rozwiązania problemu manipulowania wynikami w celu uzyskania korzyści finansowych lub innych przez uznanie wszelkiego zagrożenia dla uczciwego charakteru zawodów, łącznie z prowadzeniem zakładów, za czyn zabroniony pod groźbą kary;
6. podkreśla, że szkolenie zawodników na szczeblu lokalnym jest niezbędnym elementem trwałego rozwoju europejskiego sportu; zwraca się do Komisji, by uznała zgodność z prawem środków sprzyjających propagowaniu zawodników szkolonych na szczeblu lokalnym;
7. wyraźnie podkreśla wsparcie dla systemów licencji i finansowego fair play; jest zdania, że środki te są proporcjonalne;
8. wzywa Komisję, by wyjaśniła dorobek prawny Wspólnoty w dziedzinie sportu za pomocą wytycznych w oparciu o komunikat w sprawie sportu;
9. uznaje wiedzę fachową i właściwość specjalistycznych sądów sportowych dla rozstrzygania sporów w dziedzinie sportu, pod warunkiem że respektują one prawo obywateli do rzetelnego procesu;
10. uważa, że należy określić minimum kwalifikacji, jakie powinni posiadać agenci piłkarzy, oraz zapewnić przejrzystość w postaci rejestru agentów zawierającego wykaz wszystkich sportowców reprezentowanych przez każdego z agentów, a także wysokość otrzymywanego przez nich wynagrodzenia;
11. wzywa Komisję do przedstawienia wniosków, w myśl których organizatorzy zawodów sportowych będą otrzymywać od zakładów bukmacherskich sprawiedliwy udział w dochodach w sytuacji przyjmowania zakładów pieniężnych w związku z organizowanymi przez nich zawodami w celu zagwarantowania uczciwości sportu masowego oraz zapewnienia jego rozwoju;
12. wzywa Komisję, by nawiązała ze wszystkimi europejskimi organizacjami sportu zawodowego dialog na temat sposobów rozwiązywania problemów wynikających z różnic między państwami członkowskimi pod względem umów o pracę (np. minimalny wiek podpisywania umowy o pracę), warunków pracy i systemów wynagrodzeń dla zawodowych sportowców, a także zasad dotyczących pomocy państwa oraz konkurencji w sporcie zawodowym (np. maksymalna liczba zawodników, którzy mogą startować we wszystkich zawodach w ciągu sezonu, okienka transferowe).

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	10.10.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 14 - : 3 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Sajjad Karim, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Diana Wallis
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Kurt Lechner, Toine Manders, Paulo Rangel
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Pablo Zalba Bidegain

3.10.2011

OPINIA KOMISJI WOLNOŚCI OBYWATELSKICH, SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

dla Komisji Kultury i Edukacji

w sprawie europejskiego wymiaru sportu
(2011/2087(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Emine Bozkurt

WSKAZÓWKI

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zwraca się do Komisji Kultury i Edukacji, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uznaje specyfikę sportu, ale podkreśla, że zasady sportowe muszą być zawsze zgodne z przepisami UE, a zwłaszcza z kartą praw podstawowych; podkreśla potrzebę przejrzystości i odpowiedzialności w strukturach kierowniczych w sektorze sportu; wzywa organy zarządzające sportem do przyjęcia polityki „zero tolerancji” wobec korupcji, do wprowadzenia w praktyce kodeksów etycznych opartych na integralności moralnej i autentycznych wartościach uczciwej konkurencji, do utworzenia niezależnych zespołów ds. dochodzeń wewnętrznych i nawiązania ścisłej współpracy z organami wymiaru sprawiedliwości;
2. wzywa państwa członkowskie do zawarcia definicji oszustwa sportowego w prawie karnym; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia zharmonizowanego podejścia wobec korupcji w sporcie; podkreśla konieczność ujęcia wszystkich form korupcji w sporcie w pakiecie antykorupcyjnym;
3. uważa, że ustawianie meczów, nielegalne zakłady bukmacherskie i fałszywe sponsorowanie celem uchylenia się od płacenia podatków to poważny problem w Europie i typowy rodzaj przestępstw charakteryzujących się wysokimi dochodami i – w niektórych państwach członkowskich – zbyt niskimi wyrokami oraz wskaźnikami wykrywalności, którym często towarzyszy działalność wyspecjalizowanych organizacji przestępczych związana z praniem brudnych pieniędzy, handlem narkotykami i handlem ludźmi;

4. wzywa organy zarządzające sportem do kontrolowania firm, które służą za podwykonawców przy organizowaniu meczów przed przyznaniem licencji; wzywa organy zarządzające sportem do stworzenia rzeczywistego narzędzia do monitorowania meczów; wzywa Europol do pracy ze wspólnymi zespołami dochodzeniowymi i do współpracy z Eurojustem w związku z korupcją w sporcie; podkreśla konieczność pogłębienia współpracy z krajami trzecimi w walce z ustawianiem meczów;
5. oczekuje na wyniki systemu rejestracji transferów międzynarodowych (TMS) FIFA, szczególnie w zakresie przejrzystości, uczciwości finansowej oraz walki z korupcją i handlem ludźmi; podkreśla, że system ten powinien być zgodny z prawem UE i zasadami ochrony danych; wzywa organy zarządzające sportem do powiązania danych z TMS z innymi systemami antykorupcyjnymi celem skuteczniejszego monitorowania rozgrywek i zapobiegania ustawianiu meczów;
6. podkreśla potrzebę stałej ochrony nieletnich; wzywa organy zarządzające sportem do indywidualnego kontrolowania każdego odstępstwa od zasady zabraniającej transferów nieletnich oraz do ograniczenia tych odstępstw do bezwzględного minimum;
7. wzywa organy zarządzające sportem do stworzenia systemu rejestracji dla agentów zawodników, obejmującego kodeks postępowania oraz mechanizm nakładania kar; podkreśla konieczność profesjonalizacji zawodu agenta zawodników za pomocą certyfikatu lub czegoś podobnego;
8. podkreśla potrzebę wiążącego porozumienia między organami zarządzającymi sportem a firmami bukmacherskimi dotyczącego monitorowania meczów i zwalczania oszustw w sporcie; wzywa firmy bukmacherskie do przejęcia odpowiedzialności za uczciwość branży oraz do współpracy w tym zakresie z organami zarządzającymi sportem;
9. podkreśla potrzebę zajęcia się problemem podmiotów oferujących gry hazardowe bez zezwolenia, niezależnie od tego, czy działają one w UE, czy spoza UE, ponieważ potrafią one obejść systemy monitorowania oszustw w sporcie;
10. podkreśla, że walka z dopingiem powinna przebiegać w pełnej zgodności z prawem UE, a zwłaszcza z kartą praw podstawowych, przepisami dotyczącymi ochrony prywatności i danych oraz z przepisami prawa pracy; wzywa Światową Agencję Antydopingową do stworzenia dokładnego i łatwego w użyciu systemu administracji zgodnego z prawem UE; podkreśla konieczność sporządzania istotnych statystyk; odnotowuje znaczenie karania za stosowanie dopingu raczej niż za niestawienie się na kontrolach antydopingowych; wzywa kluby sportowe do promowania kultury sportu związanego z dobrym samopoczuciem psychofizycznym, a nie jedynie z dążeniem do osiągnięć, co w niektórych przypadkach może prowadzić do poważnego uzależnienia od narkotyków i środków dopingowych;
11. przypomina, że aktywność fizyczna jest niezbędnym elementem zdrowego i właściwego stylu życia – w tym niezależnego życia dla osób niepełnosprawnych – który wiąże się również ze zrównoważoną dietą; ponadto sport pełni ważną funkcję w przeciwdziałaniu zjawiskom marginalizacji i wykluczenia społecznego;
12. wzywa państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków w celu zwalczania przemocy w

czasie wydarzeń sportowych, zwłaszcza w przypadku przejazdów zorganizowanych grup kibiców między państwami członkowskimi; wzywa państwa członkowskie, by zachęcały w tym celu do wymiany informacji, doświadczeń i dobrych praktyk mających ułatwić zapobieganie aktom przemocy zarówno w miejscach, gdzie odbywają się zawody, jak i poza nimi;

13. wyraża ubolewanie z powodu nieuwzględnienia walki z dyskryminacją w komunikacie Komisji Europejskiej w sprawie sportu; popiera możliwość stosowania w sporcie zawodowym i amatorskim w UE prawodawstwa UE w zakresie walki z dyskryminacją, które zakazuje wszelkich form dyskryminacji, oraz wzywa wszystkie państwa członkowskie i Komisję do skutecznej transpozycji i wdrożenia dyrektyw 2000/78/WE i 2000/43/WE;
14. uważa kluby sportowe i stadiony za miejsca pracy zawodowych sportowców, w związku z czym uznaje wszelkie występujące tam formy dyskryminacji za dyskryminację w miejscu pracy; wzywa organizacje zawodowe i kluby działające w dziedzinie sportu do lansowania kampanii zwalczania wszelkich form dyskryminacji, rasizmu i ksenofobii występujących przed zawodami sportowymi, w ich trakcie i po ich zakończeniu, na stadionach i poza nimi; wzywa do publikowania rocznych sprawozdań z postępów w tym zakresie; wzywa do wprowadzenia minimalnych kar i postanowień umownych dotyczących dyskryminacji; wzywa Komisję do monitorowania tego procesu.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	29.9.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 48 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Vilija Blinkevičiūtė, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Lívia Járóka, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Clemente Mastella, Véronique Mathieu, Louis Michel, Jan Mulder, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Valdemar Tomaševski, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Franziska Keller, Jean Lambert, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Debora Serracchiani, Gianni Vattimo
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Anna Rosbach

23.9.2011

OPINIA KOMISJI PRAW KOBIEI I RÓWNOUPRAWNIENIA

dla Komisji Kultury i Edukacji

w sprawie europejskiego wymiaru sportu
(2011/2087(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Joanna Senyszyn

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Kultury i Edukacji, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie przestrzegania podstawowych norm pracy w produkcji artykułów sportowych na igrzyska olimpijskie¹,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 czerwca 2003 r. w sprawie kobiet i sportu²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie przymusowej prostytutki w ramach światowych imprez sportowych³,
 - uwzględniając europejską kartę praw kobiet w sporcie („European Chart of Women's Rights in Sports. Jump in Olympia. Strong(er) Women through Sport”),
 - uwzględniając Kartę działań na rzecz wyeliminowania zjawiska dyskryminacji mniejszości seksualnych w sporcie,
1. wzywa Komisję i państwa członkowskie, a także zainteresowane podmioty, stowarzyszenia i federacje sportowe do zagwarantowania kobietom i mężczyznom

¹ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, s. 757.

² Dz.U. C 68 E z 18.3.2004, s. 605.

³ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 292.

równego dostępu do odpowiedniej, dostosowanej do wieku i przystępnej aktywności sportowej oraz do rozwijania możliwości uprawiania sportu i programów na rzecz promowania aktywności sportowej oraz trwałego zainteresowania uprawianiem sportu, szczególnie wśród dziewcząt i kobiet ze środowisk w niekorzystnym położeniu, tak aby zwiększyć integrację społeczną i zapewnić kobietom będącym sportowcami równe traktowanie w zakresie dostarczania sprzętu i dodatkowego wyposażenia, ustalania harmonogramu zawodów, czasu na treningi i opieki trenera;

2. wzywa Komisję i państwa członkowskie oraz właściwe zainteresowane strony, stowarzyszenia i federacje sportowe do zagwarantowania kobietom i mężczyznom równego dostępu do stanowisk decyzyjnych w działalności sportowej oraz stanowisk trenerów sportowych, a także równego dostępu do struktur administracyjnych stowarzyszeń sportowych;
3. zwraca się do państw członkowskich i odnośnych krajowych federacji sportowych o przyznawanie jednakowych nagród kobietom i mężczyznom uprawiającym wysoce konkurencyjne dyscypliny sportowe, a także o zagwarantowanie takich samych warunków na treningach i podczas przygotowań, w tym opieki medycznej, równego dostępu do konkursów, osłony socjalnej i odpowiedniej rehabilitacji po zakończeniu kariery sportowej;
4. wzywa Radę, Komisję, państwa członkowskie oraz krajowe sportowe organy zarządzające, aby zobowiązały się do rozwiązania problemu homofobii i transfobii oraz do wdrożenia przepisów i antidyskryminacyjnych strategii politycznych, szczególnie w odniesieniu do będących sportowcami lesbijek, biseksualistów, gejów i osób transgenderowych;
5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia aspektu płci we wszystkich działaniach powiązanych ze sportem, a zwłaszcza w opracowywaniu polityki, procesów planowania, procedur budżetowych i rozwoju zasobów ludzkich, wykazując głębszą świadomość barier, jakie muszą pokonywać kobiety i dziewczęta, aby uzyskać dostęp do sportu, praktykowania go i czerpania z niego korzyści oraz do przedsięwzięcia konkretnych środków w celu zapewnienia lepszej reprezentacji kobiet i mężczyzn na właściwych szczeblach w organach decyzyjnych organizacji sportowych;
6. zachęca Komisję i państwa członkowskie do rozważenia możliwości zintegrowanych programów sportowych, celem rozwiązania kwestii błędnych wyobrażeń dotyczących możliwości kobiet i ich wyeliminowania, przyczynienia się do zmniejszenia dyskryminacji i osłabienia stereotypów dotyczących płci oraz rozszerzenia roli przypisywanej kobietom;
7. zachęca do tworzenia sieci współpracy kobiet w dziedzinie sportu w celu promowania wymiany sprawdzonych rozwiązań i informacji;
8. stwierdza, że zaangażowanie dziewcząt w aktywność sportową razem z chłopcami może pomóc w przezwyciężeniu uprzedzeń i stereotypów, które często pogarszają sytuację społeczną kobiet i dziewcząt;
9. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przedłożenie konkretnych propozycji

i opracowanie programów mających na celu zagwarantowanie, że środki przekazu będą w sposób zrównoważony informowały o wydarzeniach sportowych, unikając dyskryminacji płciowej i ograniczając stereotypowe przedstawianie kobiet uprawiających sport, a także wzywa krajowe organizacje i organy sportowe, aby zobowiązały się do nieustannego monitorowania postępów w tym zakresie;

10. ponawia swój apel skierowany do Eurostatu, aby wypracować wskaźniki i statystyki dotyczące zaangażowania w sport mężczyzn i kobiet;
11. uważa, że wysokiej rangi sportsmenki są nośnikami pozytywnej identyfikacji wśród młodzieży; podkreśla zatem znaczenie roli, jaką media odgrywają w zwiększaniu widoczności takich sportsmenek;
12. wzywa Komisję, aby wspierała europejskie badania dotyczące utrzymujących się w sporcie nierówności płci oraz powodów, dla których kobiety przerywają swoją karierę sportową, oraz wspierała te badania; podkreśla, że uznanie i finansowe wsparcie stowarzyszeń i instytucji sportowych powinno być uzależnione od przestrzegania zasady równości płci we wszystkich dziedzinach i na wszystkich szczeblach sportu;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podniesienia świadomości na temat znaczenia wysokiej jakości, dostosowanego do wieku i przyjaznego dla dzieci wychowania fizycznego dziewcząt i chłopców już na etapie przedszkolnym i w związku z tym zaleca opracowanie odpowiednich strategii i wytycznych;
14. zwraca się do państw członkowskich o promowanie partnerstw ze szkołami wyższymi w celu wprowadzenia wymiaru płci do procesu kształcenia osób zawodowo zajmujących się sportem, a mianowicie nauczycieli wychowania fizycznego, mając na uwadze ważną rolę, jaką odgrywają nauczyciele w uświadamianiu rodzicom i uczniom kwestii zwalczania stereotypów płciowych;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia wszelkich starań celem zwiększenia i zapewnienia reprezentacji obu płci w dyscyplinach uprawianych w szkołach i publicznych obiektach sportowych;
16. podkreśla, że rodzicielskie zakazy udziału dziewcząt imigrantek w szkolnych zajęciach sportowych i wyjściach na pływalnię nie mogą być tolerowane ani usprawiedliwiane względami kulturowymi lub religijnymi;
17. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania wytycznych dotyczących połączenia treningów sportowych z ogólnym wychowaniem fizycznym z uwzględnieniem aspektu płci;
18. wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, aby mimo norm lub obowiązków narzucanych kobietom z uwagi na istniejące w społeczeństwie uwarunkowania kulturowe, związane z tradycjami, historyczne lub religijne promowały pełną swobodę praktykowania każdego rodzaju sportu zarówno przez kobiety, jak i przez mężczyzn;
19. wzywa państwa członkowskie, aby wspierały uwzględnianie problematyki płci w procesie

budżetowym, tj. finansowały żeńskie i męskie kluby sportowe/drużyny narodowe w równym stopniu, tak by nikt nie był wykluczony z powodów finansowych;

20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania szczegółowych środków i programów pozwalających uchronić kobiety i mężczyzn przed rezygnowaniem z kariery sportowej z powodu niemożności pogodzenia życia rodzinnego z profesjonalnym uprawianiem sportu oraz pozwalających zapewnić możliwości treningowe i doradztwo, zwłaszcza kobietom będącym sportowcami, w celu umożliwienia im powrotu na rynek pracy, w szczególności po urlopie macierzyńskim lub rodzicielskim;
21. uważa, że w tym kontekście należy też pamiętać o kampaniach uwrażliwiających skierowanych do przedszkoli i szkół, w których byli zawodowi sportowcy służą za wzór, aby pobudzić lub podtrzymać zainteresowanie sportem wśród dzieci i młodzieży;
22. zachęca do budowania infrastruktury przyjaznej dzieciom w ośrodkach sportowych i siłowniach, tak aby matki i ojcowie zajmujący się dziećmi mieli takie same warunki dostępu i szanse uprawiania sportu;
23. wzywa Komisję, aby wspierała ponadnarodowe projekty, które promują uwzględniające czynnik płci szkolenia w zakresie zarządzania, treningu, sędziowania i mediów w celu umożliwienia kobietom pracy na stanowiskach wymagających pełnienia różnych wymaganych w sporcie funkcji;
24. wzywa Komisję do utworzenia „Programu wymiany dla kobiet będących sportowcami” oraz do zwiększenia stypendiów, a także możliwości treningowych i zatrudnienia dla kobiet będących sportowcami, trenerami i innych kobiet aktywnych zawodowo w tej dziedzinie; wzywa Komisję do opracowania profesjonalnych norm dla sektora sportu, które będą zawierać kompleksowy opis obecnych i potencjalnych kwalifikacji charakterystycznych dla tego sektora;
25. wskazuje, że wiele dziewcząt uprawia sport w młodym wieku, ale wiele z nich rezygnuje z niego w wieku młodzieńczym; i w tym kontekście odnosi się do badania, które pokazuje, że dziewczęta doświadczają jawnej lub ukrytej presji ze strony rówieśników i rodziny, aby zachowywały się w sposób kobiecy lub podjęły obowiązki, które uniemożliwiają dalsze uprawianie sportu; zachęca państwa członkowskie i krajowe organy zarządzające sportem do opracowania strategii, dzięki którym programy i trenerzy będą w szczególności wspierać dziewczęta przejawiające zainteresowanie sportem w rozwijaniu ich tożsamości jako sportowców;
26. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania sportowcom obu płci tego samego poziomu finansowania oraz do współfinansowania projektów z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) w celu wspierania infrastruktury sportowej dostosowanej do potrzeb kobiet oraz z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) w celu wspierania rozwoju kompetencji i możliwości zatrudnienia kobiet w sektorze sportu, w tym na szczeblu kadry zarządzającej i na najwyższych stanowiskach we wpływowych międzynarodowych agencjach i federacjach sportowych, takich jak Międzynarodowa Federacja Piłki Nożnej czy Międzynarodowy Komitet Olimpijski;
27. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zapewniły wsparcie finansowe dla

stowarzyszeń i organizacji sportowych, pod warunkiem przestrzegania zasady równości płci we wszystkich obszarach i na wszystkich poziomach.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO

Data przyjęcia	15.9.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 31 - : 0 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mary Honeyball, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raül Romeva i Rueda, Nicole Sinclair, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Izaskun Bilbao Barandica, Jill Evans, Christa Klauß, Kartika Tamara Liotard, Mariya Nedelcheva, Katarína Neveďalová, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou, Joanna Senyszyn

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	10.11.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 28 -: 2 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Magdi Cristiano Allam, Zoltán Bagó, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Piotr Borys, Silvia Costa, Santiago Fisas Aixela, Mary Honeyball, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadelis, Marco Scurria, Joanna Senyszyn, Emil Stoyanov, Hannu Takkula, Sampo Terho, Helga Trüpel, Gianni Vattimo, Sabine Verheyen
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Liam Aylward, Heinz K. Becker, Ivo Belet, Timothy Kirkhope, Hans-Peter Martin, Georgios Papanikolaou
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Pablo Zalba Bidegain